

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 5. juli 2023
(OR. en)

11220/23

**Interinstitutionel sag:
2023/0205(COD)**

**EF 198
ECOFIN 692
CODEC 1235**

FORSLAG

fra:	Martine DEPREZ, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	29. juni 2023
til:	Thérèse BLANCHET, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union
Komm. dok. nr.:	COM(2023) 360 final
Vedr.:	Forslag til EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2022/2554

Hermed følger til delegationerne dokument COM(2023) 360 final.

Bilag: COM(2023) 360 final

EUROPA-
KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 28.6.2023
COM(2023) 360 final

2023/0205 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2022/2554

(EØS-relevant tekst)

{SEC(2023) 255 final} - {SWD(2023) 224 final} - {SWD(2023) 230 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

For at opnå succes i en datadreven økonomi, der fungerer for borgerne og virksomhederne, skal Europa finde en balance mellem strømmen og den brede anvendelse af data og bevare høje standarder for privatlivets fred, sikkerhed og etiske standarder. I meddelelsen om en europæisk strategi for data¹ redegjorde Kommissionen for, hvordan EU bør skabe et attraktivt politisk miljø, således at EU's andel af dataøkonomien senest i 2030 mindst svarer til EU's økonomiske vægt.

På det finansielle område udpegede Kommissionen fremme af datadreven finansiering som en af prioriteterne i sin strategi for digital finans² fra 2020 og meddelte, at den havde til hensigt at fremsætte et lovgivningsforslag om en ramme for adgang til finansielle data. Meddelelsen fra 2021 om en kapitalmarkedsunion³ bekræftede Kommissionens ambition om at fremskynde sit arbejde med at fremme datadrevne finansielle tjenesteydelser. Den bebudede oprettelsen af ekspertgruppen om det europæiske finansielle dataområde, der skal give input til et første sæt brugstilfælde. For nylig bekræftede Kommissionens formand Ursula von der Leyen i sin hensigtserklæring om Unionens tilstand 2022, at dataadgang inden for finansielle tjenesteydelser er blandt de vigtigste nye initiativer for 2023.

Kunderne i EU's finansielle sektor kan i øjeblikket ikke effektivt kontrollere adgangen til og delingen af deres data ud over betalingskonti. Databrugere, dvs. virksomheder, der ønsker at få adgang til kundedata for at levere innovative tjenester, har problemer med at få adgang til data, der opbevares af dataindehavere, dvs. finansielle institutioner, der indsamler, lagrer og behandler disse kundedata. Selv når kunderne ønsker det, har de derfor ikke udbredt adgang til datadrevne finansielle tjenesteydelser og finansielle produkter. En række indbyrdes forbundne problemer forklarer den begrænsede adgang til data. For det første har kunderne i mangel af regler og værktøjer til forvaltning af datadelingstilladelser ikke tillid til, at potentielle risici ved datadeling håndteres. De er derfor ofte tilbageholdende med at dele deres data. For det andet er reglerne for en sådan deling enten fraværende eller uklare, selv hvis de ønsker at dele data. Som følge heraf er dataindehavere som kreditinstitutter, forsikringsselskaber og andre finansielle institutioner, der opbevarer kundedata, ikke altid forpligtet til at give databrugere, som for eksempel FinTech-virksomheder, dvs. virksomheder, der bruger teknologi til at understøtte eller levere finansielle tjenester, eller finansielle institutioner, der leverer finansielle tjenester og udvikler finansielle produkter på grundlag af datadeling, adgang til deres data. For det tredje bliver datadeling dyrere, da både

¹ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 19. februar 2020 — En europæisk strategi for data (COM(2020) 66 final).

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 29. september 2020 om en strategi for digital finans for EU (COM(2020) 591 final).

³ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget af 25. november 2021, Kapitalmarkedsunionen — Gennemførelse et år efter handlingsplanen (COM/2021/720 final).

dataene i sig selv og den tekniske infrastruktur ikke er standardiserede og derfor er meget forskellige.

Formålet med dette forslag er at løse disse problemer ved at give forbrugere og virksomheder bedre mulighed for at kontrollere adgangen til deres finansielle data. Dette vil gøre det muligt for forbrugere og virksomheder at drage fordel af finansielle produkter og tjenesteydelser, der er skræddersyet til deres behov på grundlag af de data, der er relevante for dem, samtidig med at de iboende risici undgås.

Det overordnede mål med dette forslag er at forbedre de økonomiske resultater for kunder inden for finansielle tjenesteydelser (forbrugere og virksomheder) og virksomheder i den finansielle sektor ved at fremme den digitale omstilling og fremskynde indførelsen af datadrevne forretningsmodeller i EU's finansielle sektor. Når det er opnået, vil de forbrugere, der ønsker det, kunne få adgang til personaliserede, datadrevne produkter og tjenester, der passer bedre til deres specifikke behov. Virksomheder, navnlig SMV'er, vil få bredere adgang til finansielle produkter og tjenesteydelser. Finansielle institutioner vil være i stand til fuldt ud at udnytte tendenserne i den digitale omstilling, mens tredjepartstjenesteudbydere vil nyde godt af nye forretningsmuligheder inden for datadreven innovation. Forbrugere og virksomheder vil få adgang til deres finansielle data, hvilket sætter databrugere i stand til at levere skræddersyede finansielle produkter og tjenesteydelser, der bedre passer til kundernes og virksomhedernes behov.

Forslaget medfører ikke besparelser i de administrative omkostninger, da der er tale om en ny lovgivning, der ikke ændrer tidligere EU-regler. Af samme grund er dette heller ikke et initiativ, der indgår i Kommissionens program for målrettet og effektiv regulering (Refit), der har til formål at sikre, at EU-lovgivningen opfylder sine mål med færrest mulige omkostninger til gavn for borgere og virksomheder.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Dette forslag bygger på det reviderede betalingstjenstedirektiv (det andet betalingstjenstedirektiv), som gjorde det muligt at dele betalingskontodata ("open banking"). Dette forslag gør det muligt at dele et bredere sæt data om finansielle tjenesteydelser og fastsætter de regler, som delingen af data skal ske efter. Den fastsætter også de regler, der gælder for de markedsdeltagere, der vil deltage i denne aktivitet.

- **Sammenhæng med Unionens politik på andre områder**

Dette forslag overholder den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR), som fastsætter de generelle regler for behandling af personoplysninger vedrørende en registreret og sikrer beskyttelse af personoplysninger samt fri udveksling af personoplysninger.

Dette forslag er også en sektorbaseret byggesten, der passer ind i den bredere europæiske strategi for data og muliggør datadeling inden for den finansielle sektor og med andre sektorer. Den er baseret på de centrale principper for dataadgang og -behandling, der er fastsat i Kommissionens tværsektorielle initiativer. Forordningen om datastyring fokuserer på at øge tilliden til datadeling og forbedre gnidningsløs sammenkobling ("interoperabilitet") mellem dataområder og skabe en ramme for dataformidlingstjenesteudbydere. Et andet tværsektorielt initiativ er loven om digitale markeder, som fastlægger en række datarelaterede forpligtelser for at tackle gatekeeper-platformenes magt og sikre konkurrence på de digitale markeder ved f.eks. at tillade finansielle institutioner på vegne af deres kunder, eller når de bruger gatekeeper-kerneplatformstjenester, at få adgang til data, som gatekeeper-platforme ligger

inde med. Endnu et andet tværsektorielt initiativ er forslaget til en dataforordning⁴, der vil indføre nye dataadgangsrettigheder for tingenes internet (IoT) — dvs. de data, som produkter opnår, genererer eller indsamler vedrørende deres ydeevne, anvendelse eller miljø — for både produktbrugere og udbydere af relaterede tjenester. Det fastsætter også generelle forpligtelser for dataindehavere, som skal stille data til rådighed for datamodtagere i henhold til EU-retten eller national lovgivning, der er vedtaget i overensstemmelse med EU-retten.

Dette forslag supplerer også EU's strategi for detailinvesteringer⁵. Det vil støtte EU's mål om at forbedre funktionen af rammen for beskyttelse af detailinvestorer ved at give garantier i forbindelse med anvendelsen af detailinvestorerers data inden for finansielle tjenesteydelser. Desuden sikrer det overholdelse af reglerne om cybersikkerhed og operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor som fastsat i retsakten om digital operationel modstandsdygtighed, der trådte i kraft den 16. januar 2023.

2. RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORTIONALITETSPRINCIPPET

• Retsgrundlag

Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) giver EU-institutionerne beføjelse til at fastsætte regler for medlemsstaternes indbyrdes tilnærmelse af lovgivninger, der har til formål at sikre det indre markeds oprettelse og funktion (artikel 114 i TEUF). Dette omfatter beføjelsen til at vedtage EU-lovgivning for at tilnærme kravene til den stadig vigtigere anvendelse af data for finansielle institutioner, da finansielle institutioner, der er aktive på tværs af grænserne, ellers ville stå over for divergerende nationale krav, hvilket ville gøre grænseoverskridende aktiviteter dyrere. Indførelse af fælles regler for datadeling i den finansielle sektor vil bidrage til et velfungerende indre marked. Fælles regler vil sikre en harmoniseret lovramme for finansiell datastyring i overensstemmelse med den europæiske strategi for data. Disse resultater opnås bedst ved at vedtage en forordning, som gælder umiddelbart i medlemsstaterne.

• Nærhedsprincippet (for områder, der ikke er omfattet af enekompetence)

Dataøkonomien er en integreret del af det indre marked. Datastrømme udgør en central del af digitale aktiviteter og afspejler eksisterende forsyningskæder og samarbejde mellem virksomheder og forbrugere. Ethvert initiativ, der tager sigte på at organisere sådanne datastrømme, skal gælde for det indre marked som helhed. Da dataindehavere generelt er autoriserede finansielle institutioner, der er underlagt et bredt og detaljeret regelsæt, som i vid udstrækning er fastsat i direkte gældende bestemmelser og tilsynsordninger, for hvilke der sikres konvergens på EU-plan, er der behov for en indsats på EU-plan for at fastsætte fælles betingelser og bevare lige vilkår blandt de finansielle institutioner for at sikre markedsintegritet, forbrugerbeskyttelse og finansiell stabilitet. En anden grund til handling på

⁴ Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om harmoniserede regler om fair adgang til og anvendelse af data (dataforordningen) (COM(2022) 68 final).

⁵ Den vedtagne strategi for detailinvesteringer omfatter forslaget til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv (EU) 2009/65/EF, 2009/138/EF, 2011/61/EU, 2014/65/EU og (EU) 2016/97 for så vidt angår Unionens regler om beskyttelse af detailinvestorer og et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om ændring af forordning (EU) nr. 1286/2014 for så vidt angår moderniseringen af dokumentet med central information.

EU-plan er det høje integrationsniveau i den finansielle sektor. Finansielle institutioner udøver også betydelige grænseoverskridende aktiviteter.

De problemer, der er beskrevet i den konsekvensanalyse, der ledsager dette forslag, er fælles for alle EU-medlemsstater. Regulering af finansielle tjenesteydelser er en beføjelse, der deles mellem EU og medlemsstaterne. Disse problemer kan ikke løses ved, at medlemsstaterne handler alene, da indehavere og potentielle brugere af kundedata i finanssektoren ofte opererer i flere medlemsstater. Derfor kan en kunde have data, der opbevares af finansielle institutioner i forskellige medlemsstater. For at øge tilliden og muliggøre en integreret anvendelse af disse data skal alle disse finansielle institutioner være underlagt de samme retlige rammer og de samme tekniske standarder. Individuelle nationale regler vil medføre overlappende krav og uforholdsmæssigt høje efterlevelsesefforter for virksomhederne uden at være de mest fordelagtige for virksomheder og forbrugere.

- **Proportionalitetsprincippet**

I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet går forslaget ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål. Det dækker kun de aspekter, hvor den administrative byrde og omkostningerne står i et rimeligt forhold til de mål, der skal nås. F.eks. er proportionaliteten omhyggeligt udformet med hensyn til omfang og stringens. Det understøttes af kvalitative og kvantitative vurderingskriterier for at sikre, at de nye regler får en bred virkning. Bilag 5 til den ledsagende konsekvensanalyse forklarer, hvordan proportionalitet har været retningsgivende for udvælgelsen af datasæt. Bilag 8 til den ledsagende konsekvensanalyse forklarer de foranstaltninger, der er truffet for at sikre en forholdsmæssig indvirkning på SMV'er.

- **Valg af retsakt**

Dette forslag bør have form af en forordning, som gælder umiddelbart i alle medlemsstater. Dette skal sikre, at der i alle medlemsstater gælder fælles regler for betingelserne for adgang til og håndtering af kundeoplysninger om finansielle tjenesteydelser.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSETER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Dette nye forslag bygger ikke på eksisterende lovgivning. Det bygger på open banking-ordningen, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/2366, men skaber en ny ret til dataadgang for datasæt, der ikke tidligere har været omfattet af andre EU-lovgivningsrammer.

- **Høringer af interessenter**

Den 10. maj 2022 offentliggjorde Europa-Kommissionen en indkaldelse af dokumentation om adgang til finansielle data. Indkaldelsen af dokumentation blev afsluttet den 2. august 2022 og samlede 79 svar. Personer, der reagerede individuelt, gav udtryk for bekymring over datadeling i mangel af en ramme, der indfører klare garantier, såsom dashboards til beskyttelse af privatlivets fred, en klar afgrænsning af anvendelsesområdet og lige vilkår for markedsdeltagerne. Virksomhederne var overvejende positive, forudsat at der blev indført passende sikkerhedsforanstaltninger. Indkaldelsen af dokumentation viste, at adgangen til finansielle data, hvis den udformes korrekt, kan have en positiv indvirkning.

Den 10. maj 2022 iværksatte Europa-Kommissionen også en fælles offentlig høring om revisionen af det reviderede betalingstjenstedirektiv (det andet betalingstjenstedirektiv) og adgangen til finansielle data. Den offentlige høring blev afsluttet den 2. august 2022. Svarene vedrørende adgang til finansielle data bekræftede de synspunkter, der kom til udtryk i

indkaldelsen af dokumentation. Mens størstedelen af den brede offentlighed, der svarede, ville være villige til at dele deres data baseret på et stærkt forbrugersamtykke/en stærk aftale, blev der givet udtryk for visse betænkeligheder med hensyn til deling af finansielle data. Disse bekymringer var baseret på manglende tillid til aspekter såsom privatlivets fred, databeskyttelse og digital sikkerhed og en generel følelse af ikke at have kontrol over, hvordan deres data anvendes.

Professionelle interessenter (virksomhedsbrugere, fintech-virksomheder, forbrugerorganisationer samt relevante offentlige myndigheder og nationale tilsynsmyndigheder) var mere positive over for datadeling og nævnte fordele for kundernes oplevelse i form af øget konkurrence og innovation inden for finansielle produkter og tjenesteydelser. Et betydeligt mindretal af de professionelle respondenter gav også udtryk for betænkeligheder med hensyn til konkurrence, sikkerhed og misbrug af data.

Den 10. maj 2022 iværksatte Kommissionen en målrettet høring om adgang til finansielle data og datadeling i den finansielle sektor. Den målrettede høring blev afsluttet den 5. juli 2022 og samlede 94 svar fra professionelle interessenter.

Formålet med den målrettede høring var at indsamle ekspertinput i forbindelse med datadeling på det finansielle område. De berørte professionelle interessenter omfattede finansielle institutioner, dataleverandører, fintech-virksomheder, virksomhedsbrugere, forbrugerbeskyttelsesorganisationer samt relevante offentlige myndigheder og nationale tilsynsmyndigheder. Samlet set fremhævede svarene, at de fleste professionelle respondenter kan se de potentielle fordele ved en retlig ramme for adgang til finansielle data og derfor støtter lovgivningsmæssige indgreb på nogle områder. Svarene på den målrettede høring tyder imidlertid på, at interessenternes synspunkter er meget forskellige, og støtte fra forbrugere og dataindehavere er betinget af, hvordan disse data vil blive tilgået og delt.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Den 24. oktober 2022 modtog Kommissionen en rapport om åben finansiering fra ekspertgruppen om det europæiske finansielle dataområde. Ekspertgruppen samler eksperter fra den akademiske verden, forbrugerne og industrien (herunder bankvæsen, forsikring, pensioner, investeringer samt tredjepartsudbydere og fintech-virksomheder). Rapporten beskriver centrale elementer i et åbent finansieringsøkosystem som opfattet af ekspertgruppen (datatilgængelighed, databeskyttelse, datastandardisering, ansvar, lige konkurrencevilkår og nøgleaktører) og redegør for overvejelser om hvert element, samtidig med at der fremlægges divergerende synspunkter i gruppen. For at illustrere udfordringerne og mulighederne i forbindelse med åben finansiering har ekspertgruppen vurderet flere specifikke anvendelsestilfælde, som er beskrevet i rapporten. Anvendelsestilfældene og rapportens resultater blev anvendt til at udarbejde dette forslag, navnlig i forbindelse med fastlæggelsen af de data, der er omfattet af forslaget.

- **Konsekvensanalyse**

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse, som blev forelagt for Kommissionens Udvalg for Forskriftskontrol den 3. februar 2023 og godkendt den 3. marts 2023. Udvalget for Forskriftskontrol anbefalede forbedringer på nogle områder for at styrke evidensgrundlaget, lægge yderligere vægt på kundernes tillid og beskyttelse af sårbare forbrugere samt bedre definere begrænsningerne og usikkerhederne i cost-benefit-analysen i forbindelse med dette forslag. Konsekvensanalysen blev ændret i overensstemmelse hermed og behandlede de mere detaljerede bemærkninger fra Udvalget for Forskriftskontrol.

Der er valgt politiske løsningsmodeller på grundlag af Kommissionens ekspertgruppe om det europæiske finansielle dataområde og feedback fra interessenter.

Flere af de muligheder, der blev overvejet, havde til formål at forbedre kundernes tillid til datadeling, præcisere den retlige situation, fremme standardisering og skabe incitament. Med hensyn til kundernes tillid omfattede de muligheder, der blev overvejet, obligatorisk brug af dashboards med tilladelse til adgang til finansielle data, fastsættelse af regler for, hvem der kan få adgang til kundedata, og supplerende af disse regler med andre garantier, herunder retningslinjer, der beskytter forbrugeren mod uretfærdig behandling eller udelukkelsesrisici.

For at skabe juridisk klarhed var en af de muligheder, der blev overvejet, i hvilket omfang dataindehavere kunne forpligtes til at dele deres kundedata med databrugere. Dette kan gøres på et obligatorisk grundlag, forudsat at kunden anmoder herom. De typer virksomheder, der skal forpligtes til at dele data, blev også taget i betragtning (kreditinstitutter, betalingstjenesteudbydere og andre typer finansielle institutioner i hele den finansielle sektor).

Der blev overvejet flere muligheder for at fremme standardiseringen af kundedata og -grænseflader. En mulighed for markedsdeltagerne var sammen at udvikle fælles standarder for kundedata og grænseflader som led i ordninger for udveksling af finansielle data. Det blev overvejet, om markedsdeltagerne burde være en del af en sådan ordning på frivillig eller obligatorisk basis for at få adgang til data. En anden mulighed var at udvikle en sådan ordning ved hjælp af delegerede retsakter eller gennemførelsesretsakter (såkaldt niveau II-lovgivning, der supplerer eller ændrer visse ikke-væsentlige bestemmelser i basisretsakter).

Der blev overvejet en række muligheder for at indføre grænseflader af høj kvalitet til deling af kundedata. En mulighed kunne være, at dataindehavere forpligtes til at indføre applikationsprogrammeringsgrænseflader (API'er) til gennemførelse af de fælles standarder for data og grænseflader og stille dem til rådighed for databrugere uden en kontrakt og uden at kunne modtage kompensation fra databrugere for brug af disse grænseflader. En anden mulighed ville være at tillade rimelig kompensation for at oprette og anvende grænsefladerne og nå til enighed om ansvar i kontraktforhold.

Kommissionen mente, at den foretrukne løsning er en EU-forordning, der fastlægger en ramme for adgang til finansielle data med følgende karakteristika:

- krav om, at markedsdeltagerne stiller dashboards til rådighed for kunder med tilladelse til adgang til finansielle data, fastsættelse af regler om adgang til kundedata og bemyndigelse af de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'er) til at udstede retningslinjer for at beskytte forbrugere mod uretfærdig behandling eller udelukkelsesrisici
- adgang for databrugere til udvalgte kundedatasæt i hele den finansielle sektor, altid med forbehold af tilladelse fra de kunder, som dataene vedrører
- krav om, at markedsdeltagerne udvikler fælles standarder for kundedata og grænseflader vedrørende data, der er underlagt obligatorisk adgang, som led i ordninger og
- krav om, at dataindehavere indfører API'er mod kompensation, gennemførelse af de fælles standarder for kundedata og grænseflader, der er udviklet som led i ordninger, og krav om, at ordningens medlemmer aftaler det kontraktlige ansvar.

Den forventede samlede økonomiske virkning af dette forslag vil være øget adgang til finansielle tjenesteydelser af bedre kvalitet, hvilket vil forbedre det overordnede forhold mellem pris og kvalitet. Adgang til finansielle data vil resultere i mere brugercentrerede tjenester: Individualiserede tjenester kan være til gavn for forbrugere, der søger investeringsrådgivning, og automatiseret vurdering af kreditværdighed kan forventes at

bidrage til at lette SMV'ers adgang til finansiering. Der forventes en positiv indvirkning på økonomien som helhed takket være en mere effektiv levering af tjenesteydelser, der muliggøres af forbedrede konkurrencevilkår. For at disse positive virkninger kan materialisere sig, er det imidlertid vigtigt at sikre, at videreanvendelse af data ikke fører til konkurrencebegrænsende adfærd og ulovlig samordning, navnlig i betragtning af kravet om obligatorisk overholdelse af kontraktlige ordninger, og at navnlig dataindehavere ikke udelukker konkurrenter gennem høje gebyrer for adgang til data.

Forslaget kan forventes at få en samlet positiv social virkning, forudsat at de dermed forbundne risici holdes under kontrol. Deling af kundedata vil blive kontrolleret, da den er underlagt kundeansøgning — obligatorisk adgang vil først blive udløst, når kunden har anmodet om, at vedkommendes data deles. Mere detaljeret datadeling kan åbne op for adgang til finansiering for tidligere udelukkede brugere. Det kan fremme målrettede opsparinger og pensioner ved at gøre det lettere at få et samlet overblik over private og arbejdsmarkedsrelaterede pensionsrettigheder samt andre pensionsopsparinger. På den anden side kan øget anvendelse af data uden passende sikkerhedsforanstaltninger i specifikke tilfælde føre til en risiko for højere omkostninger eller endog yderligere udelukkelse af kunder med en ugunstig risikoprofil. Der bør være særlig opmærksomhed omkring tjenesteydelser med iboende risikodeling, f.eks. forsikring. Den foretrukne løsningsmodel vil imidlertid afbøde sådanne virkninger, eftersom datasæt, der er direkte relevante for væsentlige finansielle tjenesteydelser for forbrugerne, vil være udelukket fra dens anvendelsesområde, og EBA's og EIOPA's retningslinjer for de gældende anvendelsesområder for personoplysninger vil udgøre en yderligere garanti.

Samlet set kan adgangen til finansielle data forventes at have en neutral til positiv indirekte indvirkning på miljøet, da den sandsynligvis vil støtte udbredelsen af innovative investeringstjenester, herunder dem, der kanalisere investeringer i retning af mere bæredygtige aktiviteter. Selv om der potentielt kan være visse negative konsekvenser af en mere intensiv anvendelse af datacentre, som vil gå hånd i hånd med en bredere videreanvendelse af data, vil disse sandsynligvis være af begrænset omfang, da de fleste af de data, der er omfattet af dette forslag, allerede findes i digital form. Den yderligere behandlingsmængde vil hovedsagelig komme fra databrugere, der har adgang til disse data.

På grund af den begrænsede tilgængelighed af data og dette forslags karakter er det i sagens natur vanskeligt at komme med kvantitative forudsigelser om, hvordan det vil gavne økonomien som helhed. Det er ligeledes en udfordring at adskille virkningerne af de enkelte politiske foranstaltninger fra den potentielle samlede virkning. Selv om omkostningerne ved hver løsningsmodel allerede er vanskelige at vurdere, er det endnu vanskeligere at vurdere de isolerede fordele ved dette forslag. Der blev gjort et forsøg på at give en makroøkonomisk vurdering af de potentielle fordele på grundlag af en makroundersøgelse, som imidlertid ikke havde til formål udtrykkeligt at kvantificere fordelene ved dette forslag. De tal, der præsenteres nedenfor, bør derfor ses som en illustration af de potentielle fordele snarere end som et specifikt skøn. Ifølge denne makroøkonomiske vurdering ligger de samlede årlige fordele for EU's økonomi som følge af forbedret adgang til og deling af data i EU's finansielle sektor på mellem 4,6 mia. EUR og 12,4 mia. EUR, herunder den direkte indvirkning på EU's finansielle dataøkonomi på mellem 663 mio. EUR og 2 mia. EUR om året. De samlede anslåede omkostninger ved forslaget kan beløbe sig til mellem 2,2 mia. EUR og 2,4 mia. EUR i engangsomkostninger og mellem 147 mio. EUR og 465 mio. EUR i tilbagevendende årlige omkostninger.

Digital finans har mange aspekter, der kan forbedre økonomiernes virkemåde og fremme en bæredygtig udvikling. Adgang til finansiering er en af de største udfordringer i forbindelse med bæredygtig udvikling. Selv om det ikke er det direkte mål med forslaget, vil det indirekte

bidrage til at fremme inklusiv og bæredygtig økonomisk vækst og beskæftigelse. Det kan hjælpe socialt udstødte personer med at få bedre adgang til finansiering. Dette forslag er i overensstemmelse med opbygningen af modstandsdygtig infrastruktur, bæredygtig industrialisering og innovation. Det kan frigøre konkurrencedygtige økonomiske kræfter, der forbedrer konnektiviteten på det finansielle område. Forslaget vil også bidrage til at tackle klimaændringer gennem målrettet investeringsrådgivning, der hjælper investorer med at træffe mere velfunderede beslutninger, som kan bidrage til at kanalisere kapitalstrømme i retning af bæredygtige investeringer.

- **Målrettet regulering og forenkling**

Dette forslag vil gøre det lettere for databrugere at få adgang til kunders finansielle data og dermed gøre det lettere for kunderne at få adgang til innovative finansielle tjenesteydelser. Det vil navnlig støtte SMV'er og deres adgang til finansiering. For at afbøde eventuelle negative virkninger for SMV'er som dataindehavere omfatter det en række foranstaltninger. Ved f.eks. at indføre kompensation for dataadgang vil mindre markedsdeltagere få mulighed for at få dækket de omkostninger, der er forbundet med kravet om at stille tekniske grænseflader til rådighed for dataadgang ("applikationsprogrammeringsgrænseflader"). Desuden kan SMV'er, der fungerer som dataindehavere, reducere deres gennemførelsesomkostninger yderligere ved at udvikle fælles grænseflader eller gøre brug af eksterne tjenesteudbydere. Desuden vil SMV'er, der fungerer som databrugere, kunne få adgang til kundedata mod en nedsat kompensation, der er begrænset til omkostningerne herved, i overensstemmelse med artikel 9, stk. 2, i forslaget til dataretsakt. En mulighed, der blev overvejet og forkastet, ville være at udelukke SMV'er som dataindehavere fra anvendelsesområdet for forpligtelserne til at stille data til rådighed. Denne mulighed ville imidlertid have flere ulemper. Det ville reducere forslagets positive virkning betydeligt, da nogle anvendelsestilfælde er afhængige af data fra alle finansielle institutioner, der betjener en bestemt kunde, således at deres data vil skulle kombineres. F.eks. vil brugstilfælde i forbindelse med investeringsrådgivning kun fungere effektivt, hvis alle relevante data om en kundes aktiver og investeringer (uanset om de opbevares hos mindre eller større virksomheder) er fuldt tilgængelige. Desuden ville det ikke være i overensstemmelse med at sikre, at alle markedsdeltagere overholder centrale regler for at sikre lige konkurrencevilkår. Mere generelt er de administrative omkostninger, der indføres for virksomhederne (18,5 mio. EUR i engangsomkostninger), en forholdsmæssig og relativt lille administrativ byrde.

- **Grundlæggende rettigheder**

Dette forslag har indvirkning på forbrugernes grundlæggende rettigheder, navnlig artikel 7 og 8 om retten til respekt for privatlivet og retten til beskyttelse af personoplysninger, der er nedfældet i EU's charter om grundlæggende rettigheder (EU's charter). Forslaget fastsætter adgangsrettigheder for data i den finansielle sektor, hvilket vil bidrage til øget deling af data, herunder personoplysninger, på kunders anmodning. Indvirkningen på de grundlæggende rettigheder vil blive afbødet ved at sikre, at der i overensstemmelse med artikel 38 i EU's charter er et højt forbrugerbeskyttelsesniveau, og at datadeling er strengt betinget af kundens anmodning. For at opretholde artikel 7 og 8 i EU's charter vil nogle bestemmelser, især dashboards med tilladelser til adgang til finansielle data og målrettede retningslinjer i områder med højere risiko for udelukkelse, øge kunders tillid og skabe en ramme for brugerkontrol ved deling af personlige data. Dashboardet vil styrke kundekontrollen, navnlig når personoplysninger behandles med henblik på den ønskede tjeneste, på grundlag af samtykke eller nødvendighed for opfyldelsen af en kontrakt. Desuden indføres der begrænsninger for videreanvendelse af data ud over den ønskede tjeneste. Indførelsen af den nye kategori af autoriserede "udbydere af finansielle informationstjenester" vil sikre, at kun pålidelige og sikre udbydere er berettiget til at få adgang til og behandle kundedata i den finansielle sektor.

Desuden vil forbrugerne blive beskyttet med stærke sikkerhedsforanstaltninger mod eventuelt datamisbrug og brud på datasikkerheden, da både dataindehavere og databrugere vil være bundet af reglerne i retsakterne om digital operationel modstandsdygtighed (DORA).

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Gennemførelsen af dette forslag vil ikke få konsekvenser for Den Europæiske Unions almindelige budget. Selv om de europæiske tilsynsmyndigheder (ESA'erne) vil skulle udføre nogle opgaver, således at lovgivningen gennemføres korrekt, falder de fleste af disse opgaver ind under ESA'ernes eksisterende mandater, f.eks. udarbejdelse af udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige standarder eller retningslinjer med henblik på en bedre anvendelse af denne forordning. Selv om Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) vil skulle oprette et register med oplysninger om f.eks. udbydere af finansielle informationstjenester, vil omkostningerne ved at oprette et sådant register desuden være begrænsede og bør dækkes af omkostningsbesparelser som følge af de synergier og effektivitetsgevinster, som alle EU-organer forventes at opnå. Omvendt vil lovgivningen ikke tildele ESA'erne nye tilsyns- eller overvågningsopgaver. Derfor bør eventuelle omkostninger som følge af gennemførelsen af den foreslåede lovgivning dækkes af ESA'ernes eksisterende budget.

Der er begrænsede konsekvenser med hensyn til omkostninger og administrative byrder for de nationale kompetente myndigheder. Omfanget og distributionen heraf vil afhænge af det krav, der stilles til udbydere af finansielle informationstjenester om at ansøge om en licens udstedt af en kompetent national myndighed, og de dermed forbundne tilsyns- og overvågningsopgaver. Disse omkostninger for de kompetente nationale myndigheder vil delvis blive opvejet af de tilsynsgebyrer, som de kompetente nationale myndigheder vil opkræve af udbydere af finansielle informationstjenester.

Regulerede finansielle institutioner, der allerede har en licens, vil ikke blive berørt af den nye licensordning, som dette forslag vil indføre, og der vil ikke være yderligere krav om indberetning, udstedelse af tilladelser eller andre krav. For de virksomheder, der skal ansøge om en licens, anslås de samlede omkostninger herved til ca. 18,5 mio. EUR, forudsat at ca. 350 virksomheder ansøger om at blive leverandører af finansielle tjenesteydelser (FISPS) for at kunne få adgang til kundedata. Disse virksomheder vil også skulle opfylde DORA-kravene og indføre de nødvendige cybersikkerhedsstandarder.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Det er nødvendigt at indføre en overvågnings- og evalueringsmekanisme for at sikre, at de iværksatte reguleringsforanstaltninger er effektive med hensyn til at nå deres mål. Kommissionen vil vurdere virkningen af denne forordning og vil få til opgave at revidere den (artikel 31 i forslaget).

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Formålet med dette forslag er at etablere en ramme for adgang til og anvendelse af kundedata i forbindelse med finansiering (adgang til finansielle data). Adgang til finansielle data dækker over adgang til og behandling af data mellem virksomheder og mellem virksomheder og kunder (herunder forbrugere) efter anmodning fra kunden inden for en bred vifte af finansielle tjenesteydelser. Forslaget er opdelt i ni afsnit.

I afsnit I fastsættes genstand, anvendelsesområde og definitioner. I artikel 1 fastsættes det, at forordningen fastsætter de regler, i overensstemmelse med hvilke visse kategorier af kundeoplysninger i finanssektoren kan tilgås, deles og anvendes. Heri fastsættes også kravene til adgang til, deling og anvendelse af data til finansiering, databrugeres og dataindehavers respektive rettigheder og forpligtelser og udbydere af finansielle informationstjenesters respektive rettigheder og forpligtelser i forbindelse med levering af informationstjenester som fast beskæftigelse eller erhvervsaktivitet. I artikel 2 fastsættes forordningens anvendelsesområde for visse udtømmende beskrevne datasæt, og de selskaber, som denne forordning finder anvendelse på, opregnes. I artikel 3 fastsættes de udtryk og definitioner, der anvendes med henblik på denne forordning, herunder "dataindehaver", "databrugere", "udbydere af finansielle informationstjenester" og andre.

Afsnit II indfører en retlig forpligtelse for dataindehavere og regulerer den måde, hvorpå denne forpligtelse bør udøves. I henhold til artikel 4 skal dataindehaveren stille de data, der er omfattet af denne forordning, til rådighed for kunderne på grundlag af en anmodning. Artikel 5 giver kunden ret til at anmode om, at dataindehaveren deler disse data med en databrugere. Når der er tale om personoplysninger, skal anmodningen være i overensstemmelse med et gyldigt retsgrundlag som omhandlet i den generelle forordning om databeskyttelse (GDPR), der giver mulighed for behandling af personoplysninger. Artikel 6 pålægger databrugere, der efter anmodning fra kunder modtager data, visse forpligtelser. Der bør kun være adgang til de kundedata, der stilles til rådighed i henhold til artikel 5, og disse data bør kun anvendes til de formål og på de betingelser, der er aftalt med kunden. Kundens personaliserede sikkerhedsoplysninger bør ikke være tilgængelige for andre parter, og oplysningerne bør ikke opbevares længere end nødvendigt.

I afsnit III fastsættes de krav, der skal sikre ansvarlig dataanvendelse og -sikkerhed. Artikel 7 indeholder retningslinjer for, hvordan selskaber bør anvende data i bestemte tilfælde, og sikrer, at der ikke sker nogen forskelsbehandling eller begrænsning i adgangen til tjenester som følge af anvendelsen af dataene. Det sikres, at kunder, der nægter at give tilladelse til at anvende datasæt, ikke nægtes adgang til finansielle produkter, blot fordi disse kunder har nægtet at give tilladelse. Artikel 8 etablerer dashboards for adgangstilladelser til finansielle data for at sikre, at kunderne kan få adgang til en oversigt over deres datatilladelser, udstedte nye og om nødvendigt trække tilladelser tilbage.

I afsnit IV fastsættes kravene til oprettelse og forvaltning af finansielle datadelingsordninger, der har til formål at samle dataindehavere, databrugere og forbrugerorganisationer. Sådanne ordninger bør udvikle data- og grænsefladestandarder, fastsætte koordineringsmekanismer for driften af dashboards med tilladelse til adgang til finansielle data samt en fælles standardiseret kontraktramme for adgang til specifikke datasæt, reglerne om forvaltning af disse ordninger, gennemsigtighedskrav, erstatningsregler, ansvar og tvistbilæggelse. I artikel 9 fastsættes det, at de data, der er omfattet af denne forordning, kun må stilles til rådighed for medlemmer af en ordning for udveksling af finansielle data, hvilket gør eksistensen af og medlemskab af sådanne ordninger obligatorisk. I artikel 10 fastsættes forvaltningsprocesserne for en sådan ordning, herunder reglerne om medlemmernes kontraktmæssige ansvar og mekanismen til udenretslig bilæggelse af tvister. Artikel 10 indeholder også bestemmelser om udvikling af fælles standarder for deling af data og oprettelse af tekniske grænseflader til brug for datadeling. Sådanne datadelingsordninger skal anmeldes til de kompetente myndigheder, de skal være omfattet af et pas til aktiviteter i hele EU, og ordningerne skal være en del af et register, som EBA skal føre. Minimumskravene til en ordning for udveksling af finansielle data bør også fastsætte, at dataindehavere skal have ret til compensation for at stille dataene til rådighed for databrugere i overensstemmelse med betingelserne i den ordning, som de begge er en del af. Compensationen skal under alle omstændigheder være rimelig og baseret

på en klar og gennemsigtig metode, der på forhånd er aftalt af ordningens medlemmer, og bør sigte mod som minimum at afspejle de omkostninger, der er forbundet med at stille en teknisk grænseflade til rådighed med henblik på at dele de ønskede data. Artikel 11 giver Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i tilfælde af, at der ikke udvikles en ordning for udveksling af finansielle data for en eller flere kategorier af kundeoplysninger.

Afsnit V indeholder bestemmelser om godkendelse og driftsbetingelser for udbydere af finansielle informationstjenester. Disse krav fremhæver det krævede indhold af en ansøgning (artikel 12), udpegelsen af en retlig repræsentant (artikel 13), tilladelsens omfang, herunder EU-passet for udbydere af finansielle informationstjenester (artikel 14), og de kompetente myndigheders ret til at inddrage en tilladelse. Artikel 15 indeholder bestemmelser om oprettelse af et register over udbydere af finansielle informationstjenester og datadelingsordninger, som EBA skal føre. Artikel 16 indeholder bestemmelser om de organisatoriske krav til udbydere af finansielle informationstjenester.

Afsnit VI indeholder nærmere oplysninger om de kompetente myndigheders beføjelser. Artikel 17 pålægger medlemsstaterne en forpligtelse til at udpege kompetente myndigheder. Artikel 18 indeholder detaljerede bestemmelser om de kompetente myndigheders beføjelser. Artikel 19 giver beføjelse til at indgå forligsaftaler og fremskyndede fuldbyrdesprocedurer. Artikel 20-21 indeholder en detaljeret beskrivelse af de administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger samt de tvangsbøder, som de kompetente myndigheder kan pålægge. I artikel 22 fastsættes de omstændigheder, der bør tages i betragtning, når de kompetente myndigheder fastsætter administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger. Artikel 23 omhandler tavshedspligt i forbindelse med udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder. Afsnit VI indeholder regler om klageadgang (artikel 24), offentliggørelse af administrative sanktioner og administrative foranstaltninger (artikel 25), regler om udveksling af oplysninger mellem kompetente myndigheder (artikel 26) og bilæggelse af tvister mellem dem (artikel 27).

Afsnit VII omhandler proceduren for anmeldelse til de kompetente myndigheder for selskaber, der udøver etableringsretten og den frie udveksling af tjenesteydelser (artikel 28), samt en oplysningspligt over for de kompetente myndigheder, når de træffer foranstaltninger, der indebærer restriktioner for etableringsfriheden (artikel 29).

Afsnit VIII omfatter udøvelsen af de delegerede beføjelser med henblik på at vedtage Kommissionens delegerede retsakter (artikel 30), da selve forslaget indeholder en beføjelse for Kommissionen til at vedtage en delegeret retsakt i henhold til artikel 11. Dette afsnit indeholder også en forpligtelse for Kommissionen til at revidere visse aspekter af forordningen (artikel 31). Artikel 32-34 omfatter de nødvendige ændringer af forordningerne om oprettelse af ESA'erne med henblik på at medtage denne forordning og udbydere af finansielle informationstjenester i deres anvendelsesområde. Artikel 35 indeholder en ændring af forordningen om digital operationel modstandsdygtighed. I artikel 36 anføres det, at denne forordning træder i kraft 24 måneder efter dens ikrafttræden, med undtagelse af afsnit IV (om ordninger), der træder i kraft 18 måneder efter forordningens ikrafttræden.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010 og (EU) 2022/2554

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,
under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg⁶,
efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
ud fra følgende betragtninger:

- (1) En ansvarlig dataøkonomi, der drives af generering og anvendelse af data, er en integreret del af Unionens indre marked, som kan være til gavn for både Unionens borgere og økonomien. Digitale teknologier, der er afhængige af data, er i stigende grad drivkraften bag ændringer på de finansielle markeder ved at producere nye forretningsmodeller, produkter og måder, hvorpå virksomhederne kan samarbejde med kunderne.
- (2) Finansielle institutioners kunder, både forbrugere og virksomheder, bør have effektiv kontrol over deres finansielle data og mulighed for at drage fordel af åben, retfærdig og sikker datadreven innovation i den finansielle sektor. Disse kunder bør have beføjelse til at beslutte, hvordan og af hvem deres finansielle data skal anvendes, og bør have mulighed for at give selskaber adgang til deres data med henblik på at opnå finansielle tjenesteydelser og informationstjenester, hvis de ønsker det.
- (3) Unionen har en erklæret politisk interesse i at give kunder i finansielle institutioner adgang til deres finansielle data. Kommissionen bekræftede i sin meddelelse om en strategi for digital finans og meddelelsen om en kapitalmarkedsunion, der blev vedtaget i 2021, at den havde til hensigt at indføre en ramme for adgang til finansielle data for at høste fordelene ved datadeling i den finansielle sektor for kunderne. Sådanne fordele omfatter udvikling og levering af datadrevne finansielle produkter og finansielle tjenesteydelser, der muliggøres af deling af kundedata.
- (4) Inden for finansielle tjenesteydelser og som følge af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 som revideret⁷ er delingen af betalingskontodata i Unionen

⁶ EUT C [...] af [...], s. [...]. .

på grundlag af kundetilladelse begyndt at ændre den måde, hvorpå forbrugere og virksomheder anvender banktjenester. For at bygge videre på foranstaltningerne i nævnte direktiv bør der fastlægges en lovgivningsmæssig ramme for deling af kundedata på tværs af den finansielle sektor ud over betalingskontodata. Dette bør også være en byggesten til fuldt ud at integrere den finansielle sektor i Kommissionens strategi for data⁸, der fremmer datadeling på tværs af sektorer.

- (5) Det er afgørende at sikre kundekontrol og -tillid for at opbygge en velfungerende og effektiv ramme for dataudveksling i den finansielle sektor. Sikring af effektiv kundekontrol over datadeling bidrager til innovation samt til kundernes tillid til datadeling. Som følge heraf bidrager effektiv kontrol til at overvinde kundernes modvilje mod at dele deres data. I henhold til den nuværende EU-ramme er en registrerets ret til dataportabilitet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679⁹ begrænset til personoplysninger og kan kun påberåbes, hvis det er teknisk muligt at portere oplysningerne. Kundedata og tekniske grænseflader i den finansielle sektor ud over betalingskonti er ikke standardiserede, hvilket gør datadeling dyrere. Desuden er de finansielle institutioner kun retligt forpligtet til at stille deres kunders betalingsdata til rådighed.
- (6) Unionens finansielle dataøkonomi er derfor fortsat fragmenteret og kendetegnet ved ulige datadeling, hindringer og stor modvilje blandt interessenterne mod at deltage i datadeling ud over betalingskonti. Kunderne nyder derfor ikke godt af individualiserede, datadrevne produkter og tjenester, der kan opfylde deres specifikke behov. Manglen på individualiserede finansielle produkter begrænser muligheden for innovation ved at tilbyde flere valgmuligheder og finansielle produkter og tjenesteydelser til interesserede forbrugere, som ellers kunne drage fordel af datadrevne værktøjer, der kan hjælpe dem med at træffe informerede valg, sammenligne tilbud på en brugervenlig måde og skifte til mere fordelagtige produkter, der matcher deres præferencer på grundlag af deres data. De eksisterende hindringer for udveksling af forretningsdata forhindrer virksomheder, navnlig SMV'er, i at drage fordel af bedre, relevante og automatiserede finansielle tjenesteydelser.
- (7) Det er vigtigt at stille data til rådighed ved hjælp af applikationsprogrammeringsgrænseflader af høj kvalitet for at lette en gnidningsløs og effektiv adgang til data. Ud over betalingskonti er det imidlertid kun et mindretal af de finansielle institutioner, der er dataindehavere, der angiver, at de stiller data til rådighed via tekniske grænseflader såsom applikationsprogrammeringsgrænseflader. Da der ikke er incitamenter til at udvikle sådanne innovative tjenester, er markedsefterspørgslen efter dataadgang fortsat begrænset.
- (8) Der er derfor behov for en dedikeret og harmoniseret ramme for adgang til finansielle data på EU-plan for at imødekomme den digitale økonomis behov og fjerne hindringer

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).

⁸ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/?qid=1593073685620&uri=CELEX%3A52020DC0066>.

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (den generelle forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

for et velfungerende indre marked for data. Der er behov for særlige regler for at fjerne disse hindringer og fremme bedre adgang til kundedata og dermed gøre det muligt for forbrugere og virksomheder at høste fordelene ved bedre finansielle produkter og tjenesteydelser. Datadreven finansiering vil lette industriens overgang fra traditionel levering af standardiserede produkter til skræddersyede løsninger, der er bedre tilpasset kundernes specifikke behov, herunder forbedrede kundeegrænseflader, der øger konkurrencen, forbedrer brugeroplevelsen og sikrer finansielle tjenesteydelser, der fokuserer på kunden som slutbruger.

- (9) De data, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør påvise en høj merværdi ved finansiell innovation samt en lav risiko for økonomisk udstødelse for forbrugerne. Denne forordning bør derfor ikke omfatte data vedrørende en forbrugers syge- og sundhedsforsikring i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF¹⁰ samt data om en forbrugers livsforsikringsprodukter i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF, bortset fra livsforsikringsaftaler, der er omfattet af forsikringsbaserede investeringsprodukter. Denne forordning bør heller ikke omfatte data, der indsamles som led i en vurdering af en forbrugers kreditværdighed. Deling af kundedata inden for denne forordnings anvendelsesområde bør respektere beskyttelsen af fortrolige forretningsdata og forretningshemmeligheder.
- (10) Deling af kundedata, der er omfattet af denne forordning, bør baseres på kundens tilladelse. Dataindehavernes retlige forpligtelse til at dele kundedata bør udløses, når kunden har anmodet om, at deres data deles med en databruger. Denne anmodning kan indgives af en databruger, der handler på vegne af kunden. Hvis der er tale om behandling af personoplysninger, bør en databruger have et gyldigt retsgrundlag for behandling i henhold til forordning (EU) 2016/679. Kundeoplysningerne kan behandles til de aftalte formål i forbindelse med den leverede tjeneste. Behandlingen af personoplysninger skal overholde principperne om beskyttelse af personoplysninger, herunder lovlighed, rimelighed og gennemsigtighed, formålsbegrænsning og dataminimering. En kunde har ret til at trække den tilladelse, der er givet til en databruger, tilbage. Når databehandling er nødvendig for opfyldelsen af en kontrakt, bør en kunde kunne trække tilladelsen tilbage i henhold til de kontraktlige forpligtelser, som den registrerede er part i. Når behandlingen af personoplysninger er baseret på samtykke, har den registrerede ret til når som helst at trække sit samtykke tilbage, jf. forordning (EU) 2016/679.
- (11) Hvis kunderne får mulighed for at dele deres data om deres aktuelle investeringer, kan det tilskynde til innovation inden for levering af detailinvesteringstjenester. Indsamling af primære data med henblik på at gennemføre en egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering af en detailinvestor er tidskrævende for en kunde og udgør en betydelig omkostningsfaktor for rådgivere og udbydere af investerings-, pensions- og forsikringsbaserede investeringsprodukter. Deling af kundedata om opsparinger og investeringer i finansielle instrumenter, herunder forsikringsbaserede investeringsprodukter, og data, der indsamles med henblik på at foretage en egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering, kan forbedre investeringsrådgivningen til forbrugerne og har et stærkt innovationspotentiale, herunder i forbindelse med udviklingen af personaliseret investeringsrådgivning og

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/138/EF af 25. november 2009 om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) (omarbejdning) (EUT L 335 af 17.12.2009, s. 1).

investeringsforvaltningsværktøjer, der kan gøre detailinvesteringsrådgivningen mere effektiv. Sådanne forvaltningsværktøjer er allerede ved at blive udviklet på markedet og kan udvikles mere effektivt i en situation, hvor en kunde kan dele sine investeringsrelaterede data.

- (12) Kundedata om saldo, betingelser eller transaktionsoplysninger vedrørende realkreditlån, lån og opsparinger kan sætte kunderne i stand til at få et bedre overblik over deres indskud og bedre opfylde deres opsparingsbehov på grundlag af kreditdata. Denne forordning bør også omfatte andre kundedata end betalingskonti som defineret i direktiv (EU) 2015/2366. Kreditkonti, der er omfattet af en kreditlinje, og som ikke kan anvendes til gennemførelse af betalingstransaktioner til tredjemand, bør være omfattet af denne forordnings anvendelsesområde. Det bør derfor forstås, at denne forordning omfatter adgang til saldo, betingelser og transaktionsoplysninger i forbindelse med realkreditaftaler, lån og opsparingskonti samt de typer konti, der ikke falder ind under anvendelsesområdet for direktiv (EU) 2015/2366¹¹.
- (13) De kundedata, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, bør omfatte bæredygtighedsrelaterede oplysninger, der bør gøre det lettere for kunderne at få adgang til finansielle tjenesteydelser, der er i overensstemmelse med deres bæredygtighedspræferencer og bæredygtige finansieringsbehov, i overensstemmelse med Kommissionens strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi¹². Adgang til data vedrørende bæredygtighed, som kan være indeholdt i saldo- eller transaktionsoplysninger vedrørende en realkredit-, kredit-, låne- og opsparingskonto, samt adgang til kundedata vedrørende bæredygtighed hos investeringsselskaber kan bidrage til at lette adgangen til de data, der er nødvendige for at få adgang til bæredygtig finansiering eller foretage investeringer i den grønne omstilling. Desuden bør kundedata, der er omfattet af denne forordning, omfatte data, der indgår i en vurdering af kreditværdigheden i forbindelse med selskaber, herunder små og mellemstore virksomheder, og som kan give større indsigt i små virksomheders bæredygtighedsmål. Medtagelsen af data, der anvendes til vurdering af kreditværdighed i forbindelse med selskaber, bør forbedre adgangen til finansiering og strømline anvendelsen af lån. Sådanne data bør begrænses til data om selskaber og bør ikke krænke intellektuelle ejendomsrettigheder.
- (14) Kundedata vedrørende levering af skadesforsikring er afgørende for at muliggøre forsikringsprodukter og -tjenester, der er vigtige for kunderne, såsom beskyttelse af boliger, køretøjer og anden ejendom. Samtidig er indsamlingen af sådanne data ofte besværlig og dyr og kan virke afskrækkende på kunderne i forhold til at søge optimal forsikringsdækning. For at løse dette problem er det derfor nødvendigt at medtage sådanne finansielle tjenesteydelser i denne forordnings anvendelsesområde. Kundedata om forsikringsprodukter, der er omfattet af denne forordning, bør omfatte både oplysninger om forsikringsprodukter såsom detaljer om forsikringsdækning og data, der er specifikke for forbrugernes forsikrede aktiver, og som indsamles med henblik på en krav- og behovstest. Deling af sådanne data bør gøre det muligt at udvikle

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35)."

¹² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget — Strategi for finansiering af omstillingen til en bæredygtig økonomi (COM(2021) 390 final).

personaliserede værktøjer til kunderne, f.eks. forsikringsdashboards, der kan hjælpe forbrugerne med bedre at styre deres risici. Det kan også hjælpe kunderne med at få adgang til produkter, der er bedre tilpasset deres efterspørgsel og behov, herunder gennem mere værdifuld rådgivning. Dette kan bidrage til en mere optimal forsikringsdækning for kunderne og øget finansiell inddragelse af ellers underbetjente forbrugere ved at tilbyde ny eller øget dækning. Desuden kan deling af forsikringsdata være gavnlig for en mere effektiv levering af forsikringer, herunder navnlig i produktudformnings-, tegnings- og kontraktgennemførelsesfasen, herunder skadesstyring, og risikoreduktion.

- (15) Deling af data om arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsopsparinger har et stort innovationspotentiale for forbrugerne. Pensionsopsparere mangler ofte tilstrækkelig viden om deres pensionsrettigheder, hvilket hænger sammen med, at data om sådanne rettigheder ofte er spredt på forskellige dataindehavere. Deling af data vedrørende arbejdsmarkedsrelaterede og personlige pensionsopsparinger bør bidrage til udviklingen af pensionssporingsværktøjer, der giver opsparere et samlet overblik over deres rettigheder og pensionsindkomst både inden for specifikke medlemsstater og på tværs af grænserne i Unionen. Data om pensionsrettigheder vedrører navnlig optjente pensionsrettigheder, forventede pensionsniveauer, risici og garantier for medlemmer og modtagere af arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger. Adgang til data vedrørende arbejdsmarkedspensioner berører ikke den nationale social- og arbejdsmarkedslovgivning om tilrettelæggelsen af pensionsordninger, herunder medlemskab af ordninger og resultaterne af kollektive overenskomster.
- (16) Oplysninger, der indgår i en vurdering af kreditværdigheden af et selskab, der er omfattet af denne forordning, bør bestå af oplysninger, som et selskab giver institutter og kreditorer som led i låneansøgningsprocessen eller en anmodning om en kreditvurdering. Dette omfatter låneansøgninger fra mikrovirksomheder, små, mellemstore og store virksomheder. Det kan omfatte data indsamlet af institutter og kreditorer som fastsat i bilag II til Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for lånoptagelse og -overvågning¹³. Sådanne data kan omfatte regnskaber og fremskrivninger, oplysninger om finansielle forpligtelser og betalingsrestancer, bevis for ejerskab af sikkerhed, dokumentation for forsikring af sikkerhed og oplysninger om garantier. Yderligere data kan være relevante, hvis formålet med låneansøgningen er køb af erhvervsejendomme eller udvikling af fast ejendom.
- (17) Da denne forordning har til formål at forpligte finansielle institutioner til at give adgang til definerede kategorier af data efter anmodning fra kunden, når de fungerer som dataindehavere, og gøre det muligt at dele data på grundlag af en kundetilladelse, når finansielle institutioner fungerer som databrugere, bør den indeholde en liste over de finansielle institutioner, der kan fungere som enten dataindehaver, databrunder eller begge dele. Finansielle institutioner bør derfor forstås som de enheder, der leverer finansielle produkter og finansielle tjenesteydelser eller tilbyder relevante informationstjenester til kunder i den finansielle sektor.
- (18) Den praksis, som databrugere anvender til at kombinere nye og traditionelle kundedatakilder inden for denne forordnings anvendelsesområde, skal være forholdsmæssig for at sikre, at de ikke fører til risiko for økonomisk udstødelse for forbrugerne. Praksis, der fører til en mere sofistikeret eller omfattende analyse af visse

¹³

[EBA Final Report on Guidelines on loan origination and monitoring.pdf \(europa.eu\)](#), 29.5.2020.

sårbare forbrugersegmenter, såsom personer med lav indkomst, kan øge risikoen for urimelige vilkår eller differentieret prispraksis såsom opkrævning af differentierede præmier. Risikoen for udelukkelse øges i forbindelse med levering af produkter og tjenesteydelser, der prissættes i henhold til en forbrugers profil, navnlig i forbindelse med kreditvurdering og vurdering af fysiske personers kreditværdighed samt i forbindelse med produkter og tjenesteydelser i forbindelse med risikovurdering og prisfastsættelse af fysiske personer i forbindelse med livs- og sygeforsikring. I betragtning af risiciene bør anvendelsen af data for disse produkter og tjenester være underlagt særlige krav for at beskytte forbrugerne og deres grundlæggende rettigheder.

- (19) Det dataanvendelsesområde, der således er fastsat i denne forordning og i de ledsagende retningslinjer ("retningslinjerne"), som skal udarbejdes af Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA), bør udgøre en forholdsmæssig ramme for, hvordan personoplysninger vedrørende en forbruger, der falder ind under denne forordnings anvendelsesområde, bør anvendes. Dataanvendelsesområdet sikrer overensstemmelse mellem denne forordnings anvendelsesområde, som udelukker data, der indgår i en vurdering af en forbrugers kreditværdighed, samt data vedrørende en forbrugers livs-, sundheds- og sygeforsikring, og anvendelsesområdet for retningslinjerne, som indeholder anbefalinger om, hvordan typer af data fra andre områder af den finansielle sektor, der er omfattet af denne forordning, kan anvendes til at levere disse produkter og tjenester. De retningslinjer, som EBA udarbejder, bør fastsætte, hvordan andre typer data, der er omfattet af denne forordning, kan anvendes til at vurdere en forbrugers kreditscore. De retningslinjer, som EIOPA har udarbejdet, bør fastsætte, hvordan data, der er omfattet af denne forordning, kan anvendes i produkter og tjenester i forbindelse med risikovurdering og prisfastsættelse af livs-, sundheds- og sygeforsikringsprodukter. Retningslinjerne bør udarbejdes på en måde, der er tilpasset forbrugerens behov og står i et rimeligt forhold til leveringen af sådanne produkter og tjenesteydelser.
- (20) EBA og EIOPA bør arbejde tæt sammen med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, når de udarbejder retningslinjerne, som bør bygge på eksisterende anbefalinger om anvendelse af forbrugeroplysninger på forbruger- og realkreditområdet, navnlig reglerne om anvendelse af vurdering af kreditværdighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF, Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for lånoptagelse og -overvågning og Den Europæiske Banktilsynsmyndigheds retningslinjer for vurdering af kreditværdighed, der er udarbejdet i henhold til direktiv 2014/17/EU, samt Det Europæiske Databeskyttelsesråds retningslinjer for behandling af personoplysninger.
- (21) Kunderne skal have effektiv kontrol over deres data og tillid til forvaltningen af de tilladelser, de har givet i henhold til denne forordning. Dataindehavere bør derfor forpligtes til at forsyne kunderne med fælles og konsekvente dashboards med tilladelse til adgang til finansielle data. Oversigten over tilladelser bør sætte kunden i stand til at forvalte deres tilladelser på en informeret og upartisk måde og give kunderne en stærk kontrol over, hvordan deres personoplysninger og andre data anvendes. Den bør ikke udformes på en måde, der tilskynder eller uretmæssigt påvirker kunden til at udstede eller tilbagekalde tilladelser. Dashboardet for tilladelser bør, hvor det er relevant, tage hensyn til tilgængelighedskravene i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets

direktiv (EU) 2019/882¹⁴. Når dataindehavere stiller et dashboard til rådighed, kan de anvende en anmeldt elektronisk identifikations- og tillidstjeneste såsom en europæisk digital ID-tegnebog, der er udstedt af en medlemsstat, som indført ved forslaget om ændring af forordning (EU) nr. 910/2014 for så vidt angår fastlæggelse af en ramme for en europæisk digital identitet¹⁵. Dataindehavere kan også benytte dataformidlingstjenesteudbydere i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/868¹⁶ til at stille dashboards til rådighed, der opfylder kravene i denne forordning.

- (22) Dashboardet for tilladelser bør vise de tilladelser, som en kunde har givet, herunder når personoplysninger deles på grundlag af samtykke eller er nødvendige for opfyldelsen af en kontrakt. Dashboardet for tilladelser bør på en standardmåde advare kunden om risikoen for eventuelle kontraktmæssige konsekvenser af inddragelsen af en tilladelse, men kunden bør fortsat være ansvarlig for at styre en sådan risiko. Dashboardet for tilladelser bør anvendes til at forvalte eksisterende tilladelser. Dataindehavere bør informere databrugere i realtid om enhver inddragelse af en tilladelse. Dashboardet for tilladelser bør indeholde en fortegnelse over tilladelser, der er blevet trukket tilbage eller udløbet i en periode på op til to år, så kunden kan følge sine tilladelser på en informeret og upartisk måde. Databrugere bør informere dataindehavere i realtid om nye og genetablerede tilladelser udstedt af kunder, herunder tilladelsens gyldighedsperiode og et kort resumé af formålet med tilladelsen. Oplysningerne på dashboardet for tilladelser berører ikke oplysningskravene i forordning (EU) 2016/679.
- (23) For at sikre proportionalitet falder visse finansielle institutioner uden for denne forordnings anvendelsesområde på grund af deres størrelse eller de tjenesteydelser, de leverer, hvilket ville gøre det for vanskeligt at overholde denne forordning. Disse omfatter arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser, der forvalter pensionsordninger, som tilsammen ikke har mere end 15 medlemmer i alt, samt forsikringsformidlere, der er mikrovirksomheder eller små eller mellemstore virksomheder. Desuden bør små og mellemstore virksomheder, der fungerer som dataindehavere, og som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, have mulighed for i fællesskab at oprette en applikationsprogrammeringsgrænseflade, der reducerer omkostningerne for hver af dem. De kan også benytte sig af eksterne teknologileverandører, som driver applikationsprogrammeringsgrænseflader på en fælles måde for finansielle institutioner, og som kun opkræver et lavt fast brugsgebyr og i vid udstrækning arbejder på pay-per-call-basis.
- (24) Denne forordning indfører en ny retlig forpligtelse for finansielle institutioner, der fungerer som dataindehavere, til at dele definerede kategorier af data efter anmodning fra kunden. Dataindehavernes forpligtelse til at dele data på kundens anmodning bør præciseres ved at stille almindeligt anerkendte standarder til rådighed for også at sikre, at de delte data er af tilstrækkelig høj kvalitet. Dataindehaveren bør løbende stille kundedata til rådighed til de formål og på de betingelser, som kunden har givet en

¹⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2019/882 af 17. april 2019 om tilgængelighedskrav for produkter og tjenester (EUT L 151 af 7.6.2019, s. 70).

¹⁵ COM(2021) 281 final — 2021/0136 (COD).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/868 af 30. maj 2022 om europæisk datastyring og om ændring af forordning (EU) 2018/1724 (forordning om datastyring) (EUT L 152 af 3.6.2022, s. 1).

databrugers tilladelse til. Kontinuerlig adgang kan bestå af flere anmodninger om at stille kundedata til rådighed for at opfylde den tjeneste, der er aftalt med kunden. Det kan også bestå i en engangsadgang til kundedata. Selv om dataindehaveren er ansvarlig for, at grænsefladen er tilgængelig, og for at grænsefladen er af tilstrækkelig kvalitet, kan grænsefladen leveres ikke blot af dataindehaveren, men også af en anden finansiell institution, en ekstern IT-leverandør, en brancheforening eller en gruppe af finansielle institutioner eller af et offentligt organ i en medlemsstat. For arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser kan grænsefladen integreres i pensionsdashboards, der dækker en bredere vifte af oplysninger, så længe den opfylder kravene i denne forordning.

- (25) For at muliggøre den kontraktmæssige og tekniske interaktion, der er nødvendig for at gennemføre dataadgang mellem flere finansielle institutioner, bør dataindehavere og databrugere være en del af finansielle datadelingsordninger. Disse ordninger bør udvikle data- og grænsefladestandarder, fælles standardiserede kontraktlige rammer for adgang til specifikke datasæt og forvaltningsregler vedrørende datadeling. For at sikre, at ordningerne fungerer effektivt, er det nødvendigt at fastlægge generelle principper for forvaltningen af disse ordninger, herunder regler om inklusiv forvaltning og deltagelse af dataindehavere, databrugere og kunder (for at sikre en afbalanceret repræsentation i ordningerne), gennemsigtighedskrav og en velfungerende appel- og revisionsprocedure (navnlig i forbindelse med beslutningstagningen vedrørende ordningerne). Ordninger for udveksling af finansielle data skal være i overensstemmelse med EU-reglerne om forbrugerbeskyttelse og databeskyttelse, privatlivets fred og konkurrence. Deltagerne i sådanne ordninger opfordres også til at udarbejde adfærdskodekser svarende til dem, der udarbejdes af dataansvarlige og databehandlere i henhold til artikel 40 i forordning (EU) 2016/679. Selv om sådanne ordninger kan bygge på eksisterende markedsinitiativer, bør kravene i denne forordning være specifikke for finansielle datadelingsordninger eller dele heraf, som markedsdeltagerne anvender til at opfylde deres forpligtelser i henhold til denne forordning efter dataene om anvendelsen af disse forpligtelser.
- (26) En ordning for deling af finansielle data bør bestå af en kollektiv kontraktmæssig aftale mellem dataindehavere og databrugere med det formål at fremme effektivitet og teknisk innovation inden for finansiell datadeling til gavn for kunderne. I overensstemmelse med Unionens konkurrenceregler bør en ordning for udveksling af finansielle data kun pålægge sine medlemmer begrænsninger, som er nødvendige for at nå dens mål, og som står i et rimeligt forhold til disse mål. Den bør ikke give sine medlemmer mulighed for at forhindre, begrænse eller fordreje konkurrencen på en væsentlig del af det relevante marked.
- (27) For at sikre, at denne forordning er effektiv, bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår fastsættelse af de nærmere bestemmelser og karakteristika for en ordning for finansiell datadeling, hvis dataindehavere og databrugere ikke udvikler en ordning. Det er især vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning¹⁷. For navnlig at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter modtager

¹⁷

EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

Europa-Parlamentet og Rådet alle dokumenter samtidig med medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

- (28) Dataindehavere og databrugere bør have mulighed for at anvende eksisterende markedsstandarder, når de udvikler fælles standarder for obligatorisk datadeling.
- (29) For at sikre, at dataindehavere har en interesse i at stille grænseflader af høj kvalitet til rådighed for databrugere, bør dataindehavere kunne anmode databrugere om rimelig kompensation for at etablere applikationsprogrammeringsgrænseflader. Lettere adgang til data mod kompensation vil sikre en retfærdig fordeling af de dermed forbundne omkostninger mellem dataindehavere og databrugere i dataværdikæden. I tilfælde hvor databrugeren er en SMV, bør der sikres proportionalitet for mindre markedsdeltagere ved at begrænse kompensationen til de omkostninger, der er forbundet med at sikre adgangen til data. Modellen til fastsættelse af kompensationsniveauet bør defineres som en del af de finansielle datadelingsordninger, der er fastsat i denne forordning.
- (30) Kunderne bør vide, hvilke rettigheder de har, hvis der opstår problemer, når der udveksles data, og hvem de skal henvende sig til for at søge erstatning. Medlemmer af ordningen for finansiell datadeling, herunder dataindehavere og databrugere, bør derfor være forpligtet til at nå til enighed om kontraktansvaret for brud på datasikkerheden samt om, hvordan potentielle tvister mellem dataindehavere og databrugere vedrørende ansvar kan løses. Disse krav bør fokusere på som led i enhver kontrakt at fastsætte ansvarsregler samt klare forpligtelser og rettigheder til at fastlægge ansvaret mellem dataindehaveren og databrugeren. Ansvarsspørgsmål vedrørende forbrugere som registrerede bør baseres på forordning (EU) 2016/679, navnlig retten til erstatning og ansvar i henhold til artikel 82 i nævnte forordning.
- (31) For at fremme forbrugerbeskyttelsen, øge kundernes tillid og sikre lige konkurrencevilkår er det nødvendigt at fastsætte regler for, hvem der er berettiget til at få adgang til kundernes data. Sådanne regler bør sikre, at alle databrugere godkendes og overvåges af de kompetente myndigheder. Dette vil sikre, at kun regulerede finansielle institutioner eller virksomheder, der har en særlig autorisation som udbydere af finansielle informationstjenester ("FISP'er"), som er omfattet af denne forordning, har adgang til data. Der er behov for støtteberettigelsesregler for FISP'er for at sikre finansiell stabilitet, markedsintegritet og forbrugerbeskyttelse, da FISP'er vil levere finansielle produkter og tjenesteydelser til kunder i Unionen og få adgang til data, der opbevares af finansielle institutioner, og hvis integritet er afgørende for at bevare de finansielle institutioners evne til fortsat at levere finansielle tjenesteydelser på en sikker og forsvarlig måde. Sådanne regler er også nødvendige for at sikre de kompetente myndigheders korrekte tilsyn med FISP'er i overensstemmelse med deres mandat til at sikre finansiell stabilitet og integritet i Unionen, hvilket vil gøre det muligt for FISP'er at levere de tjenester, som de er godkendt til i hele Unionen.
- (32) Databrugere, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, bør være omfattet af kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554¹⁸ og

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554 af 14. december 2022 om digital operationel modstandsdygtighed i den finansielle sektor og om ændring af forordning (EF) nr. 1060/2009, (EU) nr. 648/2012, (EU) nr. 600/2014, (EU) nr. 909/2014 og (EU) 2016/1011 (EUT L 333 af 27.12.2022, s. 1).

derfor være forpligtet til at have strenge standarder for cyberrobusthed for at kunne udføre deres aktiviteter. Dette omfatter omfattende kapacitet til at muliggøre en stærk og effektiv IKT-risikostyring samt specifikke mekanismer og politikker for håndtering af alle IKT-relaterede hændelser og for indberetning af større IKT-relaterede hændelser. Databrugere, der er godkendt og underlagt tilsyn som udbydere af finansielle informationstjenester i henhold til denne forordning, bør følge den samme tilgang og de samme principbaserede regler, når de håndterer IKT-risici under hensyntagen til deres størrelse og overordnede risikoprofil og arten, omfanget og kompleksiteten af deres tjenester, aktiviteter og operationer. Udbydere af finansielle informationstjenester bør derfor være omfattet af anvendelsesområdet for forordning (EU) 2022/2554.

- (33) For at muliggøre et effektivt tilsyn og fjerne muligheden for at unddrage sig eller omgå tilsyn skal udbydere af finansielle informationstjenester enten være lovligt registreret i Unionen eller, hvis de er registreret i et tredjeland, udpege en retlig repræsentant i Unionen. Det er nødvendigt med et effektivt tilsyn fra de kompetente myndigheders side for at håndhæve kravene i denne forordning og sikre det finansielle systems integritet og stabilitet og for at beskytte forbrugerne. Kravet om juridisk integration af udbydere af finansielle informationstjenester i Unionen eller udpegelse af en retlig repræsentant i Unionen udgør ikke datalokalisering, da denne forordning ikke medfører yderligere krav til databehandling, herunder lagring, der skal foretages i Unionen.
- (34) En udbyder af finansielle oplysninger bør opnå tilladelse i den medlemsstat, hvor dens hovedsæde er beliggende, dvs. hvor udbyderen af finansielle informationstjenester har sit hovedkontor eller vedtægtsmæssige hjemsted, hvor hovedfunktionerne og den operationelle kontrol udøves. For så vidt angår udbydere af finansielle informationstjenester, der ikke er etableret i Unionen, men som har behov for adgang til data i Unionen og derfor er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, bør den medlemsstat, hvor disse udbydere af finansielle informationstjenester har udpeget deres retlige repræsentant, have kompetence i betragtning af de retlige repræsentanters funktion i henhold til denne forordning.
- (35) For at lette gennemsigtigheden med hensyn til dataadgang og udbydere af finansielle informationstjenester bør EBA oprette et register over udbydere af finansielle informationstjenester, der er meddelt tilladelse i henhold til denne forordning, samt finansielle datadelingsordninger, der er aftalt mellem dataindehavere og databrugere.
- (36) De kompetente myndigheder bør tillægges de nødvendige beføjelser til at føre tilsyn med, hvordan markedsdeltagerne udøver deres forpligtelse til at give adgang til kundedata i henhold til denne forordning, samt til at føre tilsyn med udbydere af finansielle informationstjenester. Adgang til relevante fortegnelser over datatrafik, som en telekommunikationsoperatør er i besiddelse af, samt muligheden for at beslaglægge relevante dokumenter på stedet er vigtige og nødvendige beføjelser for at opdage og bevise, at der foreligger overtrædelser i henhold til denne forordning. De kompetente myndigheder bør derfor have beføjelse til at udbede sig sådanne optegnelser, hvis de er relevante for en undersøgelse, i det omfang det er tilladt i henhold til national ret. De kompetente myndigheder bør også samarbejde med de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679, om udførelsen af deres opgaver og udøvelsen af deres beføjelser i overensstemmelse med nævnte forordning.

- (37) Eftersom finansielle institutioner og udbydere af finansielle informationstjenester kan være etableret i forskellige medlemsstater og underlagt tilsyn af forskellige kompetente myndigheder, bør anvendelsen af denne forordning lettes gennem et tæt samarbejde mellem de relevante kompetente myndigheder gennem gensidig udveksling af oplysninger og ydelse af bistand i forbindelse med de relevante tilsynsaktiviteter.
- (38) For at sikre lige vilkår på området for sanktionsbeføjelser bør medlemsstaterne pålægges at indføre administrative sanktioner, der er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning, herunder tvangsbøder, og administrative foranstaltninger for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning. Disse administrative sanktioner, tvangsbøder og administrative foranstaltninger bør opfylde visse minimumskrav, herunder de minimumsbeføjelser, der bør tillægges de kompetente myndigheder for at kunne pålægge dem, de kriterier, som de kompetente myndigheder bør tage hensyn til, når de pålægger dem, og forpligtelsen til at offentliggøre og rapportere. Medlemsstaterne bør fastsætte specifikke regler og effektive mekanismer for anvendelsen af tvangsbøder.
- (39) Ud over administrative sanktioner og administrative foranstaltninger bør de kompetente myndigheder have beføjelse til at pålægge udbydere af finansielle informationstjenester og de medlemmer af deres ledelsesorgan, der er identificeret som ansvarlige for en igangværende overtrædelse, eller som skal efterkomme et påbud fra en undersøgende kompetent myndighed, tvangsbøder. Eftersom formålet med tvangsbøderne er at tvinge fysiske eller juridiske personer til at efterkomme et påbud fra den kompetente myndighed om at handle, f.eks. om at acceptere at blive interviewet eller fremlægge oplysninger eller at bringe en igangværende overtrædelse til ophør, bør anvendelsen af tvangsbøder ikke forhindre de kompetente myndigheder i at pålægge efterfølgende administrative sanktioner for den samme overtrædelse. Medmindre andet er fastsat af medlemsstaterne, bør tvangsbøder beregnes dagligt.
- (40) Uanset deres benævnelse i henhold til national ret findes der i mange medlemsstater forskellige former for fremskyndet fuldbyrdelsesprocedure eller forligsaftaler, og de anvendes som et alternativ til formelle procedurer, der fører til pålæggelse af sanktioner. En fremskyndet fuldbyrdelsesprocedure indledes normalt, efter at en undersøgelse er afsluttet, og beslutningen om at indlede en procedure, der fører til pålæggelse af sanktioner, er truffet. En fremskyndet fuldbyrdelsesprocedure er kendetegnet ved, at den er kortere end en formel procedure, fordi de proceduremæssige skridt er forenklede. I henhold til en forligsaftale er de parter, der er genstand for en kompetent myndigheds undersøgelse, sædvanligvis enige om at afslutte undersøgelsen tidligt, i de fleste tilfælde ved at påtage sig ansvaret for forseelser.
- (41) Selv om det ikke forekommer hensigtsmæssigt at stræbe efter at harmonisere sådanne fremskyndede fuldbyrdelsesprocedurer på EU-plan, som blev indført af mange medlemsstater på grund af de forskellige retlige tilgange, der er vedtaget på nationalt plan, bør det anerkendes, at sådanne metoder gør det muligt for de kompetente myndigheder, der kan anvende dem, at håndtere overtrædelsessager på en hurtigere, mindre omkostningskrævende og generelt effektiv måde under visse omstændigheder, og de bør derfor fremmes. Medlemsstaterne bør dog ikke være forpligtet til at indføre sådanne fuldbyrdelsesmetoder i deres retlige rammer, og de kompetente myndigheder bør heller ikke være forpligtet til at anvende dem, hvis de ikke finder det hensigtsmæssigt. Hvis medlemsstaterne vælger at bemyndige deres kompetente myndigheder til at anvende sådanne fuldbyrdelsesmetoder, bør de underrette

Kommissionen om en sådan beslutning og om de relevante foranstaltninger, der regulerer sådanne beføjelser.

- (42) Medlemsstaterne bør have beføjelse til at pålægge udbydere af finansielle informationstjenester og andre fysiske eller juridiske personer sådanne administrative sanktioner og administrative foranstaltninger for at afhjælpe situationen i tilfælde af overtrædelse. Rækken af sanktioner og foranstaltninger bør være tilstrækkelig bred til, at medlemsstaterne og de kompetente myndigheder kan tage hensyn til forskellene mellem udbydere af finansielle informationstjenester med hensyn til deres størrelse, karakteristika og arten af deres virksomhed.
- (43) Offentliggørelse af en administrativ sanktion eller foranstaltning for overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning kan have en stærk afskrækkende virkning mod gentagelse af en sådan overtrædelse. Offentliggørelse betyder også, at andre enheder bliver informeret om de risici, der er forbundet med den sanktionerede udbyder af finansielle informationstjenester, inden der indgås en forretningsforbindelse, og bistår de kompetente myndigheder i andre medlemsstater i forbindelse med de risici, der er forbundet med en udbyder af finansielle tjenesteydelser, når denne opererer i deres medlemsstater på tværs af grænserne. Af disse grunde bør offentliggørelse af afgørelser om administrative sanktioner og administrative foranstaltninger være tilladt, så længe den vedrører juridiske personer. Når de kompetente myndigheder træffer afgørelse om, hvorvidt en administrativ sanktion eller administrativ foranstaltning skal offentliggøres, bør de tage hensyn til overtrædelsens grovhed og den afskrækkende virkning, som offentliggørelsen kan have. Enhver sådan offentliggørelse, der henviser til fysiske personer, kan imidlertid på en uforholdsmæssig måde krænke deres rettigheder i henhold til chartret om grundlæggende rettigheder og den gældende EU-lovgivning om databeskyttelse. Offentliggørelse bør ske i anonymiseret form, medmindre den kompetente myndighed finder det nødvendigt at offentliggøre afgørelser, der indeholder personoplysninger, med henblik på en effektiv håndhævelse af denne forordning, herunder i tilfælde af offentlige erklæringer eller midlertidige forbud. I sådanne tilfælde bør den kompetente myndighed begrunde sin afgørelse.
- (44) Udveksling af oplysninger og levering af bistand mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder er af afgørende betydning med henblik på denne forordning. Samarbejdet mellem myndighederne bør derfor ikke være underlagt urimelige restriktive betingelser.
- (45) Informationstjenesteudbyderes adgang til data på tværs af grænserne bør være tilladt i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden. En udbyder af finansielle informationstjenester, der ønsker at få adgang til data, som en dataindehaver er i besiddelse af i en anden medlemsstat, bør meddele sin kompetente myndighed, hvilken type data vedkommende ønsker at få adgang til, hvilken ordning for udveksling af finansielle data den pågældende er medlem af, og de medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at få adgang til dataene.
- (46) Målene for denne forordning, nemlig at give kunden effektiv kontrol med data og afhjælpe den manglende ret til adgang til kundedata, som dataindehavere er i besiddelse af, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af deres grænseoverskridende karakter, men kan bedre nås på EU-plan ved at skabe en ramme, hvorigennem der kan udvikles et større grænseoverskridende marked med dataadgang. EU kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I

overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- (47) Forslaget til en dataforordning [forordning (EU) XX] fastlægger en horisontal ramme for adgang til og anvendelse af data i hele Unionen. Denne forordning supplerer og præciserer de regler, der er fastsat i forslaget til en dataforordning [forordning (EU) XX]. Disse regler finder derfor også anvendelse på deling af data, der er omfattet af denne forordning. Dette omfatter bestemmelser om de betingelser, hvorunder dataindehavere stiller data til rådighed for datamodtagere, om kompensation, tvistbilæggelsesorganer med henblik på at lette aftaler mellem datadelingsparter, tekniske beskyttelsesforanstaltninger, international adgang og overførsel af data og om autoriseret anvendelse eller videregivelse af data.
- (48) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse, når personoplysninger behandles. Den indeholder bestemmelser om den registreredes rettigheder, herunder retten til indsigt og retten til at portere personoplysninger. Denne forordning berører ikke en registrerets rettigheder i henhold til forordning (EU) 2016/679, herunder retten til indsigt og retten til dataportabilitet. Denne forordning indfører en retlig forpligtelse til at dele kunders personoplysninger og andre data end personoplysninger efter anmodning fra kunden og fastsætter, at det er teknisk muligt at få adgang til og dele alle typer data inden for denne forordnings anvendelsesområde. En kundes afgivelse af tilladelse berører ikke databrugernes forpligtelser i henhold til artikel 6 i forordning (EU) 2016/679. Personoplysninger, der stilles til rådighed og deles med en databruger, bør kun behandles for tjenester, der leveres af en databruger, hvis der er et gyldigt retsgrundlag i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, og, hvis det er relevant, hvis kravene i artikel 9 i nævnte forordning om behandling af særlige kategorier af data er opfyldt.
- (49) Denne forordning bygger på og supplerer bestemmelserne om "open banking" i direktiv (EU) 2015/2366 og er i fuld overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU).../202.. om betalingstjenester og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010¹⁹ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU).../202.. om betalingstjenester og elektroniske pengetjenester, om ændring af direktiv 2013/36/EU og 98/26/EF og om ophævelse af direktiv (EU) 2015/2355 og 2009/110/EF²⁰. Initiativet supplerer de allerede eksisterende bestemmelser om "open banking" i direktiv (EU) 2015/2366, som regulerer adgangen til kontodata, som indehaves af kontoførende betalingstjenesteudbydere. Det bygger på de erfaringer, der er gjort med "open banking", jf. revisionen af direktiv (EU) 2015/2366²¹. Denne forordning sikrer sammenhæng mellem adgangen til finansielle data og open banking, hvor der er behov for yderligere foranstaltninger, herunder vedrørende dashboards for tilladelser, de retlige forpligtelser til at give direkte adgang til kundedata og kravet om, at dataindehavere skal indføre grænseflader.
- (50) Denne forordning berører ikke bestemmelserne vedrørende dataadgang og datadeling i EU-lovgivningen om finansielle tjenesteydelser, dvs. følgende: i) bestemmelserne om adgang til benchmarks og adgangsordningen for børshandlede derivater mellem markedspladser og centrale modparter i Europa-Parlamentets og Rådets forordning

¹⁹ Forordning (EU)... (EUT...).

²⁰ Direktiv (EU)... (EUT...).

²¹ Rapport fra Kommissionen om revision af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 om betalingstjenester i det indre marked.

(EU) nr. 600/2014²², ii) reglerne om kreditorers adgang til databasen i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU²³, iii) reglerne om adgang til securitiseringsregistre i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402²⁴, iv) reglerne om retten til at anmode forsikringsselskabet om en erklæring om erstatningshistorikken og om adgang til centrale registre til grundlæggende data, der er nødvendige for behandlingen af erstatningskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF²⁵, v) retten til at få adgang til og overføre alle nødvendige personoplysninger til en ny paneuropæisk udbyder af personlige pensionsprodukter i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238²⁶ og vi) bestemmelserne om outsourcing og afhængighed i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843²⁷. Desuden berører denne forordning ikke anvendelsen af EU-regler eller nationale konkurrenceregler i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde og eventuelle afledte EU-retsakter. Denne forordning berører heller ikke adgang til, deling og anvendelse af data uden at gøre brug af de dataadgangsforpligtelser, der er fastsat i denne forordning, udelukkende på kontraktbasis.

- (51) Da deling af data vedrørende betalingskonti reguleres under en anden ordning, der er fastsat i direktiv (EU) 2015/2366, anses det for hensigtsmæssigt i denne forordning at fastsætte en revisionsklausul, som giver Kommissionen mulighed for at undersøge, om indførelsen af reglerne i denne forordning påvirker den måde, hvorpå kontooplysningstjenesteudbydere får adgang til data, og om det vil være hensigtsmæssigt at strømline de regler for deling af data, der gælder for AISP'er.
- (52) Eftersom EBA, EIOPA og ESMA bør have mandat til at gøre brug af deres beføjelser i forhold til udbydere af finansielle informationstjenester, er det nødvendigt at sikre, at de er i stand til at udøve alle deres beføjelser og opgaver for at opfylde deres mål om at beskytte offentlighedens interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt for Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder, og for at sikre, at udbydere af finansielle

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 600/2014 af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 84).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014 om forbrugerkreditaftaler i forbindelse med fast ejendom til beboelse og om ændring af direktiv 2008/48/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 (EUT L 060 af 28.2.2014, s. 34).

²⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2402 af 12. december 2017 om en generel ramme for securitisering og om oprettelse af en specifik ramme for simpel, transparent og standardiseret securitisering og om ændring af direktiv 2009/65/EF, 2009/138/EF og 2011/61/EU og forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 648/2012 (EUT L 347 af 28.12.2017, s. 35).

²⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/103/EF af 16. september 2009 om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og kontrollen med forsikringspligtens overholdelse (EUT L 263 af 7.10.2009, s. 11).

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238 af 20. juni 2019 om et paneuropæisk personligt pensionsprodukt (PEPP-produkt) (EUT L 198 af 25.7.2019, s. 1).

²⁷ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2018/843 af 30. maj 2018 om ændring af direktiv (EU) 2015/849 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvask af penge eller finansiering af terrorisme og om ændring af direktiv 2009/138/EF og 2013/36/EU (EUT L 156 af 19.6.2018, s. 43).

informationstjenester er omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010²⁸, (EU) nr. 1094/2010²⁹ og (EU) nr. 1095/2010³⁰. Disse forordninger bør derfor ændres i overensstemmelse hermed.

- (53) Anvendelsesdatoen for denne forordning bør udskydes med XX måneder for at gøre det muligt at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder og delegerede retsakter, der er nødvendige for at præcisere visse elementer i denne forordning.
- (54) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³¹ og afgav udtalelse den [.....] —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

AFSNIT I

GENSTAND, ANVENDELSESOMRÅDE OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

Ved denne forordning fastsættes der regler for adgang til, deling og anvendelse af visse kategorier af kundedata i forbindelse med finansielle tjenesteydelser.

Denne forordning fastsætter også regler for godkendelse og drift af udbydere af finansielle informationstjenester.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på følgende kategorier af kundeoplysninger om:
- a) realkreditaftaler, lån og konti, undtagen betalingskonti som defineret i direktiv (EU) 2015/2366 om betalingstjenester, herunder data om saldo, betingelser og transaktioner
 - b) opsparinger, investeringer i finansielle instrumenter, forsikringsbaserede investeringsprodukter, kryptoaktiver, fast ejendom og andre tilknyttede finansielle aktiver samt de økonomiske fordele, der stammer fra sådanne

²⁸ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1093/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12).

²⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/79/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 48).

³⁰ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 af 24. november 2010 om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/77/EF (EUT L 331 af 15.12.2010, s. 84).

³¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

aktiver, herunder data indsamlet med henblik på at foretage en egnetheds- og hensigtsmæssighedsvurdering i overensstemmelse med artikel 25 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU³²

- c) pensionsrettigheder i arbejdsmarkedsrelaterede pensionsordninger i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341³³
- d) pensionsrettigheder i forbindelse med udbud af paneuropæiske personlige pensionsprodukter i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1238
- e) skadesforsikringsprodukter i overensstemmelse med direktiv 2009/138/EF, med undtagelse af syge- og sundhedsforsikringsprodukter, herunder data indsamlet med henblik på en behovsvurdering i overensstemmelse med artikel 20 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97³⁴ og data indsamlet med henblik på en vurdering af egnethed og hensigtsmæssighed i overensstemmelse med artikel 30 i direktiv (EU) 2016/97.
- f) oplysninger, der indgår i en vurdering af et selskabs kreditværdighed, og som indsamles som led i en låneansøgningsprocedure eller en anmodning om kreditvurdering.

2. Denne forordning finder anvendelse på følgende enheder, når de fungerer som dataindehavere eller databrugere:

- a) kreditinstitutter
- b) betalingsinstitutter, herunder kontooplysningstjenesteudbydere og betalingsinstitutter, der er undtaget i henhold til direktiv (EU) 2015/2366
- c) udstedere af elektroniske penge, herunder udstedere af elektroniske penge, der er undtaget i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF³⁵
- d) investeringsselskaber
- e) udbydere af kryptoaktivtjenester
- f) udstedere af aktivbaserede tokens
- g) forvaltere af alternative investeringsfonde
- h) administrationsselskaber for institutter for kollektiv investering i værdipapirer

³² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (omarbejdning) (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

³³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om arbejdsmarkedsrelaterede pensionskassers (IORP'ers) aktiviteter og tilsynet hermed (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

³⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed, ændring af direktiv 2005/60/EF og 2006/48/EF og ophævelse af direktiv 2000/46/EF (EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7).

- i) forsikrings- og genforsikringsselskaber
 - j) forsikringsformidlere og accessoriske forsikringsformidlere
 - k) arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser
 - l) kreditvurderingsbureauer
 - m) udbydere af crowdfundingtjenester
 - n) PEPP-udbydere
 - o) udbydere af finansielle informationstjenester
3. Denne forordning finder ikke anvendelse på de enheder, der er omhandlet i artikel 2, stk. 3, litra a)-e), i forordning (EU) 2022/2554.
 4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af andre EU-retsakter vedrørende adgang til og deling af kundedata som omhandlet i stk. 1, medmindre det specifikt er fastsat i denne forordning.

Artikel 3 *Definitioner*

I denne forordning forstås ved:

- 1) "forbruger": en fysisk person, der handler uden for sin virksomhed som handlende, erhvervsdrivende eller udøver af et liberalt erhverv
- 2) "kunde": en fysisk eller juridisk person, der gør brug af finansielle produkter og tjenesteydelser
- 3) "kundeoplysninger": personoplysninger og andre data end personoplysninger, der indsamles, lagres og på anden måde behandles af et finansieringsinstitut som led i deres normale forretningsførelse med kunder, og som omfatter både oplysninger, der leveres af en kunde, og data, der genereres som følge af kundeinteraktion med finansieringsinstituttet
- 4) "kompetent myndighed": den myndighed, der er udpeget af hver enkelt medlemsstat i overensstemmelse med artikel 17, og for finansielle institutioner enhver af de kompetente myndigheder, der er anført i artikel 46 i forordning (EU) 2022/2554
- 5) "dataindehaver": en finansiell institution, som ikke er en kontooplysningstjenesteudbyder, og som indsamler, lagrer og på anden måde behandler de oplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1
- 6) "databrug": enhver af de enheder, der er opført i artikel 2, stk. 2, og som efter tilladelse fra en kunde har lovlig adgang til de kundeoplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1
- 7) "udbyder af finansielle informationstjenester": en databrug, der er autoriseret i henhold til artikel 14 til at få adgang til de kundeoplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1, med henblik på levering af finansielle informationstjenester
- 8) "finansieringsinstitut": de enheder, der er opført i artikel 2, stk. 2, litra a)-n), og som enten er dataindehavere, databrugere eller begge dele i forbindelse med denne forordning.
- 9) "investeringskonto": ethvert register, der forvaltes af et investeringsselskab, et kreditinstitut eller en forsikringsmægler, over deres kundes aktuelle beholdninger af

finansielle instrumenter eller forsikringsbaserede investeringsprodukter, herunder tidligere transaktioner og andre datapunkter vedrørende det pågældende instruments livscyklushændelser

- 10) "andre data end personoplysninger": andre data end personoplysninger som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679
- 11) "personoplysninger": personoplysninger som defineret i artikel 4, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679.
- 12) "kreditinstitut": et kreditinstitut som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 1), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013³⁶
- 13) "investeringselskab": et investeringselskab som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2014/65/EU
- 14) "udbyder af kryptoaktivtjenester": en udbyder af kryptoaktivtjenester som omhandlet i artikel 3, stk. 1, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114³⁷
- 15) "udsteder af aktivbaserede tokens": en udsteder af aktivbaserede tokens, der er meddelt tilladelse i henhold til artikel 21 i forordning (EU) 2023/1114
- 16) "betalingsinstitut": et betalingsinstitut som defineret i artikel 4, nr. 4), i direktiv (EU) 2015/2366
- 17) "kontooplysningstjenesteudbyder": en kontooplysningstjenesteudbyder, jf. artikel 33, stk. 1, i direktiv (EU) 2015/2366
- 18) "e-pengeinstitut": et e-pengeinstitut som defineret i artikel 2, nr. 1), i direktiv 2009/110/EF
- 19) "e-pengeinstitut, der er undtaget i henhold til direktiv 2009/110/EF": et e-pengeinstitut, der er omfattet af en undtagelse som omhandlet i artikel 9, stk. 1, i direktiv 2009/110/EF
- 20) "forvalter af alternative investeringsfonde": en forvalter af alternative investeringsfonde som defineret i artikel 4, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU³⁸
- 21) "administrationsselskab for institutter for kollektiv investering i værdipapirer": et administrationsselskab som defineret i artikel 2, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF³⁹

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

³⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).

³⁸ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

- 22) "forsikringsselskab": et forsikringsselskab som defineret i artikel 13, stk. 1), i direktiv 2009/138/EF
- 23) "genforsikringsselskab": et genforsikringsselskab som defineret i artikel 13, nr. 4), i direktiv 2009/138/EF
- 24) "forsikringsformidler": en forsikringsformidler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 3), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97⁴⁰
- 25) "accessorisk forsikringsformidler": en accessorisk forsikringsformidler som defineret i artikel 2, stk. 1, nr. 4), i direktiv (EU) 2016/97
- 26) "arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse": en arbejdsmarkedsrelateret pensionskasse som defineret i artikel 6, nr. 1), i direktiv (EU) 2016/2341
- 27) "kreditvurderingsbureau": et kreditvurderingsbureau som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009⁴¹
- 28) "PEPP-udbyder": en PEPP-udbyder som defineret i artikel 2, nr. 15), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1238
- 29) "retlig repræsentant": en fysisk person, der er hjemmehørende i Unionen, eller en juridisk person med vedtægtsmæssigt hjemsted i Unionen, og som udtrykkeligt er udpeget af en udbyder af finansielle informationstjenester, der er etableret i et tredjeland, og som handler på vegne af en sådan udbyder af finansielle informationstjenester over for myndighederne, kunderne, organerne og modparterne til udbyderen af finansielle oplysninger i Unionen for så vidt angår de forpligtelser, der påhviler udbyderen af finansielle informationstjenester i henhold til denne forordning

AFSNIT II

DATAADGANG

Artikel 4

Forpligtelse til at stille data til rådighed for kunden

Dataindehaveren skal efter anmodning fra en kunde, der indgives elektronisk, uden unødigt forsinkelse stille de data, der er anført i artikel 2, stk. 1, til rådighed for kunden, løbende og i realtid.

Artikel 5

Forpligtelser for en dataindehaver til at stille kundedata til rådighed for en databruger

1. Dataindehaveren stiller efter anmodning fra en kunde, der indgives elektronisk, de kundedata, der er anført i artikel 2, stk. 1, til rådighed for en databruger til de formål,

³⁹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/65/EF af 13. juli 2009 om samordning af love og administrative bestemmelser om visse institutter for kollektiv investering i værdipapirer (investeringsinstitutter) (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 32).

⁴⁰ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (omarbejdning) (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

⁴¹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1060/2009 af 16. september 2009 om kreditvurderingsbureauer, (EUT L 302 af 17.11.2009, s. 1).

som kunden har givet databrugeren tilladelse til. Kundedataene skal stilles til rådighed for databrugeren uden unødigt forsinkelse, løbende og i realtid.

2. En dataindehaver kan kun kræve kompensation fra en databrunder for at stille kundedata til rådighed i henhold til stk. 1, hvis kundedataene stilles til rådighed for en databrunder i overensstemmelse med reglerne og de nærmere bestemmelser for en ordning for udveksling af finansielle data, jf. artikel 9 og 10, eller hvis de stilles til rådighed i henhold til artikel 11.
3. Når dataindehaveren stiller data til rådighed i henhold til stk. 1, skal denne:
 - a) stille kundedata til rådighed for databrugeren i et format, der er baseret på almindeligt anerkendte standarder og som minimum af samme kvalitet, og som er tilgængeligt for dataindehaveren
 - b) kommunikere sikkert med databrugeren ved at sikre et passende sikkerhedsniveau for behandling og overførsel af kundedata
 - c) anmode databrugere om at påvise, at de har fået kundens tilladelse til at få adgang til de kundedata, som dataindehaveren er i besiddelse af
 - d) give kunden et dashboard for tilladelser til at overvåge og forvalte tilladelser i overensstemmelse med artikel 8
 - e) respektere fortroligheden af forretningshemmeligheder og intellektuelle ejendomsrettigheder, når der gives adgang til kundedata i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1.

Artikel 6

Forpligtelser for en databrunder, der modtager kundedata

1. En databrunder er kun berettiget til at få adgang til kundedata i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis den pågældende er underlagt forudgående tilladelse fra en kompetent myndighed som finansiell institution eller er udbyder af finansielle informationstjenester i henhold til artikel 14.
2. En databrunder må kun få adgang til kundedata, der stilles til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, til de formål og på de betingelser, som kunden har givet tilladelse til. En databrunder skal slette kundeoplysninger, når de ikke længere er nødvendige til de formål, som tilladelsen er givet til af en kunde.
3. En kunde kan trække den tilladelse, vedkommende har givet en databrunder, tilbage. Når behandling er nødvendig af hensyn til opfyldelsen af en kontrakt, kan en kunde inddrage den tilladelse, vedkommende har givet til at stille kundedata til rådighed for en databrunder i henhold til de kontraktlige forpligtelser, som den pågældende er underlagt.
4. For at sikre effektiv forvaltning af kundedata skal databrugeren:
 - a) ikke behandle kundeoplysninger til andre formål end at udføre den tjeneste, som kunden udtrykkeligt har anmodet om
 - b) respektere fortroligheden af forretningshemmeligheder og intellektuelle ejendomsrettigheder, når der gives adgang til kundedata i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1
 - c) indføre passende tekniske, retlige og organisatoriske foranstaltninger for at forhindre overførsel af eller adgang til andre oplysninger end

personoplysninger, der er ulovlige i henhold til EU-retten eller en medlemsstats nationale lovgivning

- d) træffe de nødvendige foranstaltninger for at sikre et passende sikkerhedsniveau for lagring, behandling og videregivelse af andre data end personoplysninger
- e) ikke behandle kundedata til reklameformål, undtagen med henblik på direkte markedsføring i overensstemmelse med EU-retten og national ret
- f) hvis databrugeren er en del af en koncern, må de kundeoplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1, kun tilgås og behandles af den enhed i gruppen, der fungerer som databrugere.

AFSNIT III

ANSVARLIG DATABRUG OG DASHBOARDS FOR TILLADELSER

Artikel 7

Afgrænsning af dataanvendelse

1. Den behandling af kundeoplysninger, der er omhandlet i denne forordnings artikel 2, stk. 1, og som udgør personoplysninger, begrænses til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles.
2. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1093/2010 udarbejder Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) retningslinjer for gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1 for produkter og tjenesteydelser i forbindelse med forbrugers kredit-score.
3. I overensstemmelse med artikel 16 i forordning (EU) nr. 1094/2010 udarbejder Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger (EIOPA) retningslinjer for gennemførelsen af nærværende artikels stk. 1 for produkter og tjenesteydelser i forbindelse med risikovurdering og prisfastsættelse for en forbruger i forbindelse med livs-, sundheds- og sygeforsikringsprodukter.
4. Ved udarbejdelsen af de retningslinjer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2 og 3, arbejder EIOPA og EBA tæt sammen med Det Europæiske Databeskyttelsesråd, der er oprettet ved forordning (EU) 2016/679.

Artikel 8

Dashboards for tilladelser til adgang til finansielle data

1. En dataindehaver skal forsyne kunden med et dashboard for tilladelser til at overvåge og forvalte de tilladelser, som en kunde har givet til databrugere.
2. Et dashboard for tilladelser skal:
 - a) give kunden et overblik over hver løbende tilladelse, der gives til databrugere, herunder:
 - i) navnet på den databrugere, der har fået adgang
 - ii) den kunde-konto, det finansielle produkt eller den finansielle tjenesteydelse, som der er givet adgang til
 - iii) formålet med tilladelsen
 - iv) de kategorier af data, der deles

- v) tilladelsens gyldighedsperiode
 - b) give kunden mulighed for at inddrage en tilladelse, der er givet til en databruger
 - c) give kunden mulighed for at genetablere eventuelle tilbagekaldte tilladelser
 - d) indeholde en fortegnelse over tilladelser, der er blevet trukket tilbage eller udløbet, i en periode på to år.
3. Dataindehaveren skal sikre, at dashboardet for tilladelser er let at finde i dennes brugergrænseflade, og at de oplysninger, der vises på dashboardet, er klare, nøjagtige og letforståelige for kunden.
4. Dataindehaveren og den databruger, som en kunde har givet tilladelse til, skal samarbejde om at stille oplysninger til rådighed for kunden via dashboardet i realtid. For at opfylde forpligtelserne i denne artikels stk. 2, litra a), b), c) og d):
- a) skal dataindehaveren underrette databrugeren om ændringer i en tilladelse vedrørende denne databruger, som en kunde har foretaget via dashboardet
 - b) skal en databruger underrette dataindehaveren om en ny tilladelse udstedt af en kunde vedrørende kundedata, som denne dataindehaver er i besiddelse af, herunder:
 - i) formålet med kundens tilladelse
 - ii) tilladelsens gyldighedsperiode
 - iii) de pågældende kategorier af data.

AFSNIT IV

ORDNINGER FOR UDVEKSLING AF FINANSIELLE DATA

Artikel 9

Medlemskab af ordningen for udveksling af finansielle data

1. Senest 18 måneder efter denne forordnings ikrafttræden skal dataindehavere og databrugere blive medlemmer af en ordning for udveksling af finansielle data om adgang til kundedata i overensstemmelse med artikel 10.
2. Dataindehavere og databrugere kan blive medlemmer af mere end én ordning for udveksling af finansielle data.

Enhver deling af data skal ske i overensstemmelse med reglerne og de nærmere bestemmelser for en ordning for udveksling af finansielle data, som både databrugeren og dataindehaveren er medlem af.

Artikel 10

Forvaltning og indhold af ordningen for udveksling af finansielle data

1. En ordning for udveksling af finansielle data skal indeholde følgende elementer:
 - a) medlemmerne af en ordning for udveksling af finansielle data skal omfatte:
 - i) dataindehavere og databrugere, der repræsenterer en betydelig del af markedet for det pågældende produkt eller den pågældende tjeneste, idet hver part har en rimelig og ligelig repræsentation i ordningens interne beslutningsprocesser samt lige vægt i eventuelle afstemningsprocedurer.

Hvis et medlem både er dataindehaver og databruget, medregnes medlemskabet ligeligt i forhold til begge parter

- ii) forbrugerorganisationer og databrugetorganisationer.
- b) de regler, der gælder for medlemmerne af ordningen for deling af finansielle data, gælder ligeligt for alle medlemmer, og der må ikke være nogen uberettiget gunstig eller differentieret behandling af medlemmerne
- c) reglerne for medlemskab af en ordning for udveksling af finansielle data skal sikre, at ordningen er åben for enhver dataindehavers og databrugeters deltagelse på grundlag af objektive kriterier, og at alle medlemmer behandles på en retfærdig og lige måde
- d) en ordning for udveksling af finansielle data må ikke pålægge andre kontroller eller yderligere betingelser for deling af data end dem, der er fastsat i denne forordning eller anden gældende EU-ret
- e) en ordning for udveksling af finansielle data skal omfatte en mekanisme, hvorigennem dens regler kan ændres, efter at der er foretaget en konsekvensanalyse og opnået enighed blandt flertallet i hvert fællesskab af henholdsvis dataindehavere og databrugetere
- f) en ordning for deling af finansielle data skal indeholde regler om gennemsigtighed og om nødvendigt rapportering til sine medlemmer
- g) en ordning for deling af finansielle data skal omfatte de fælles standarder for dataene og de tekniske grænseflader for at give kunderne mulighed for at anmode om datadeling i overensstemmelse med artikel 5, stk. 1. De fælles standarder for de data og tekniske grænseflader, som medlemmerne af ordningen accepterer at anvende, kan udarbejdes af ordningens medlemmer eller af andre parter eller organer
- h) en ordning for finansiell dataudveksling skal fastlægge en model til fastsættelse af den maksimale kompensation, som en dataindehaver har ret til at opkræve for at stille data til rådighed via en passende teknisk grænseflade for datadeling med databrugetere i overensstemmelse med de fælles standarder, der er udviklet i henhold til litra g). Modellen baseres på følgende principper:
 - i) Den bør begrænses til en rimelig kompensation, der er direkte forbundet med at stille dataene til rådighed for databrugeteren, og som kan henføres til anmodningen.
 - ii) Den bør være baseret på en objektiv, gennemsigtig og ikke-diskriminerende metode, der aftales af ordningens medlemmer.
 - iii) Den bør baseres på omfattende markedsdata indsamlet fra databrugetere og dataindehavere om hvert af de omkostningselementer, der skal tages i betragtning, klart identificeret i overensstemmelse med modellen.
 - iv) Den bør regelmæssigt tages op til revision og overvåges for at tage hensyn til den teknologiske udvikling.
 - v) Den bør være udformet, så kompensationen er rettet mod de laveste niveauer på markedet
 - vi) Den bør begrænses til anmodninger om kundeoplysninger i henhold til artikel 2, stk. 1, eller stå i et rimeligt forhold til de relaterede datasæt, der

er omfattet af nævnte artikel, i tilfælde af kombinerede anmodninger om data.

Hvis databrugeren er en mikrovirksomhed eller en SMV som defineret i artikel 2 i bilaget til Kommissionens henstilling 2003/361/EF af 6. maj 2003⁴², må den aftalte godtgørelse ikke overstige de omkostninger, der er direkte forbundet med at stille dataene til rådighed for datamodtageren, og som kan henføres til anmodningen om data.

- i) En ordning for deling af finansielle data fastsætter medlemmernes ansvar i kontraktforhold, herunder hvis dataene er unøjagtige eller af utilstrækkelig kvalitet, eller datasikkerheden kompromitteres, eller dataene misbruges. I tilfælde af personoplysninger skal ansvarsbestemmelserne i ordningen for deling af finansielle data være i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679.
 - j) En ordning for deling af finansielle data skal omfatte et uafhængigt, upartisk, gennemsigtigt og effektivt tvistbilæggesystem til bilæggelse af tvister mellem ordningens medlemmer og spørgsmål vedrørende medlemskab i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU⁴³.
- 2. Nye medlemmer skal til enhver tid kunne opnå medlemskab af ordninger for udveksling af finansielle data på samme vilkår og betingelser som eksisterende medlemmer.
 - 3. En dataindehaver meddeler den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor vedkommende er etableret, de ordninger for udveksling af finansielle data, som vedkommende er en del af, senest en måned efter at have tilsluttet sig en ordning.
 - 4. En ordning for udveksling af finansielle data, der oprettes i overensstemmelse med denne artikel, skal anmeldes til den kompetente myndighed, hvor de tre vigtigste dataindehavere, som er medlemmer af ordningen på tidspunktet for ordningens oprettelse, er etableret. Hvis de tre vigtigste dataindehavere er etableret i forskellige medlemsstater, eller hvis der er mere end én kompetent myndighed i etableringsmedlemsstaten for de tre vigtigste dataindehavere, meddeles ordningen til alle disse myndigheder, som indbyrdes aftaler, hvilken myndighed der skal foretage den i stk. 6 omhandlede vurdering.
 - 5. Underretningen i henhold til stk. 4 skal finde sted senest én måned efter oprettelsen af ordningen for udveksling af finansielle data og skal omfatte dens forvaltningsmetoder og karakteristika i overensstemmelse med stk. 1.
 - 6. Senest én måned efter modtagelsen af underretningen i henhold til stk. 4 vurderer den kompetente myndighed, om den finansielle datadelingsordnings forvaltningsmetoder og karakteristika er i overensstemmelse med stk. 1. Ved vurderingen af, om ordningen for udveksling af finansielle data er i

⁴² Kommissionens henstilling af 6. maj 2003 om definitionen af mikrovirksomheder, små og mellemstore virksomheder (C(2003) 1422) (EUT L 124 af 20.5.2003, s. 36).

⁴³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) (EUT L 165 af 18.6.2013, s. 63).

overensstemmelse med stk. 1, kan den kompetente myndighed høre andre kompetente myndigheder.

Når vurderingen er afsluttet, underretter den kompetente myndighed EBA om en anmeldt ordning for udveksling af finansielle data, der opfylder bestemmelserne i stk. 1. En ordning, der anmeldes til EBA i henhold til dette stykke, anerkendes i alle medlemsstaterne med henblik på adgang til data i henhold til artikel 5, stk. 1, og kræver ikke yderligere underretning i nogen anden medlemsstat.

Artikel 11

Beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i tilfælde af, at der ikke findes en ordning for udveksling af finansielle data

Hvis der ikke findes en ordning for udveksling af finansielle data for en eller flere af de kategorier af kundeoplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1, og der ikke er nogen realistisk udsigt til, at en sådan ordning kan oprettes inden for en rimelig frist, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage en delegeret retsakt i overensstemmelse med artikel 30 med henblik på at supplere denne forordning ved at præcisere følgende bestemmelser, i henhold til hvilke en dataindehaver skal stille kundedata til rådighed i henhold til artikel 5, stk. 1, for den pågældende datakategori:

- a) fælles standarder for data og, hvor det er relevant, de tekniske grænseflader, der gør det muligt for kunder at anmode om datadeling i henhold til artikel 5, stk. 1
- b) en model til fastsættelse af den maksimale kompensation, som en dataindehaver har ret til at opkræve for at stille data til rådighed
- c) de involverede enheders ansvar for at stille kundeoplysningerne til rådighed.

AFSNIT V

BERETTIGELSE TIL DATAADGANG OG -ORGANISATION

Artikel 12

Ansøgning om tilladelse for udbydere af finansielle informationstjenester

1. En udbyder af finansielle informationstjenester har ret til at få adgang til kundeoplysninger i henhold til artikel 5, stk. 1, hvis den er godkendt af den kompetente myndighed i en medlemsstat.
2. En udbyder af finansielle oplysninger indgiver en ansøgning om tilladelse til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor udbyderens vedtægtsmæssige hjemsted er etableret, sammen med følgende:
 - a) en oversigt over aktiviteter, hvori der navnlig redegøres for, hvilken type adgang til data der påtænkes
 - b) en forretningsplan med en budgetprognose for de tre første regnskabsår, der viser, at ansøgeren er i stand til at anvende de systemer, ressourcer og procedurer, som er hensigtsmæssige til en forsvarlig drift
 - c) en beskrivelse af ansøgerens forvaltningsordninger og interne kontrolmekanismer, herunder administrative, risikostyringsmæssige og

regnskabsmæssige procedurer samt ordninger for brug af IKT-tjenester i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2022/2554, der dokumenterer, at disse forvaltningsordninger, kontrolmekanismer og procedurer er proportionale, passende, forsvarlige og tilstrækkelige

- d) en beskrivelse af den procedure, der er indført for at håndtere og følge op på sikkerhedshændelser og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder en ordning for indberetning af hændelser, hvori der er taget højde for indberetningsforpligtelserne jf. kapitel III i forordning (EU) 2022/2554
- e) en beskrivelse af ordningerne for forretningskontinuitet, herunder en klar fastlæggelse af de kritiske funktioner, effektive politikker og planer for IKT-driftsstabilitet og planer for IKT-indsats- og genopretning og en procedure til regelmæssigt at teste og evaluere, om sådanne planer er tilstrækkelige og effektive, i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/2554
- f) et dokument om sikkerhedspolitikken, herunder en detaljeret risikovurdering i tilknytning til dens aktiviteter og en beskrivelse af de sikkerhedskontrolforanstaltninger og afbødende foranstaltninger, der er truffet for i tilstrækkelig grad at beskytte dens kunder mod de identificerede risici, herunder svig
- g) en beskrivelse af ansøgerens organisationsstruktur samt en beskrivelse af outsourcingaftaler
- h) identiteten af de direktører og personer, der er ansvarlige for ledelsen af ansøgeren, og, hvor det er relevant, de personer, der er ansvarlige for forvaltningen af ansøgerens dataadgangsaktiviteter, samt dokumentation for, at de har et godt omdømme og tilstrækkelig viden og erfaring til at have adgang til data som fastsat i denne forordning
- i) ansøgerens retlige status og vedtægter
- j) ansøgerens hovedkontors adresse
- k) hvor det er relevant, den skriftlige aftale mellem udbyderen af finansielle informationstjenester og den retlige repræsentant, der dokumenterer udpegelsen, omfanget af ansvaret og de opgaver, der skal udføres af den retlige repræsentant i henhold til artikel 13.

Med henblik på første afsnit, litra c), d) og g), skal ansøgeren fremlægge en beskrivelse af sine auditorordninger og de organisatoriske ordninger, som ansøgeren har etableret med henblik på at træffe alle rimelige foranstaltninger for at beskytte sine kunders interesser og sikre kontinuitet og pålidelighed i udførelsen af sine aktiviteter.

De sikkerhedskontrolforanstaltninger og afbødende foranstaltninger, der er omhandlet i første afsnit, litra f), skal angive, hvordan ansøgeren vil sikre en høj grad af digital operationel modstandsdygtighed i overensstemmelse med kapitel II i forordning (EU) 2022/2554, navnlig med hensyn til teknisk sikkerhed og databeskyttelse, herunder for den software og de IKT-systemer, der anvendes af ansøgeren eller de virksomheder, som ansøgeren outsourcer hele eller en del af sine aktiviteter til.

3. Udbydere af finansielle informationstjenester skal have en erhvervsansvarsforsikring, der dækker de områder, hvor de har adgang til data, eller en anden sammenlignelig garanti og skal sikre følgende:
- a) evnen til at dække deres erstatningsansvar som følge af uautoriseret eller svigagtig adgang til eller uautoriseret eller svigagtig anvendelse af data
 - b) evnen til at dække værdien af eventuelle overskridelser, tærskler eller fradrag i forsikringen eller den tilsvarende garanti
 - c) løbende overvågning af dækningen af forsikringen eller den tilsvarende garanti.

Som et alternativ til at have en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, jf. første afsnit, skal virksomheden som omhandlet i det foregående afsnit have en startkapital på 50 000 EUR, som uden unødigt forsinkelse kan erstattes af en erhvervsansvarsforsikring eller anden tilsvarende garanti, efter at den har påbegyndt sin virksomhed som leverandør af finansielle informationstjenester.

4. EBA udarbejder i samarbejde med ESMA og EIOPA efter høring af alle relevante interessenter udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der præciserer:
- a) de oplysninger, der skal gives til den kompetente myndighed i ansøgningen om tilladelse til udbydere af finansielle informationstjenester, herunder kravene i stk. 1, litra a)-l)
 - b) en fælles vurderingsmetode for meddelelse af tilladelse som udbyder af finansielle informationstjenester i henhold til denne forordning
 - c) hvad der udgør en sammenlignelig garanti som omhandlet i stk. 2, der bør kunne erstattes med en erhvervsansvarsforsikring
 - d) kriterierne for fastsættelse af minimumsbeløbet for erhvervsansvarsforsikringen eller en anden tilsvarende garanti som omhandlet i stk. 2.

Ved udarbejdelsen af disse reguleringsmæssige tekniske standarder tager EBA hensyn til følgende:

- a) virksomhedens risikoprofil
- b) om virksomheden leverer andre typer tjenesteydelser eller udøver anden virksomhed
- c) aktiviteternes omfang
- d) de særlige karakteristika ved tilsvarende garantier og kriterierne for gennemførelse heraf.

EBA forelægger disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, der er omhandlet i første afsnit, for Kommissionen senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = ni måneder efter denne forordnings ikrafttræden].

Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage de i dette stykkes første afsnit omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-14 i forordning 1093/2015.

I overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 1093/2010 reviderer og ajourfører EBA, hvis det er relevant, disse reguleringsmæssige tekniske standarder.

Artikel 13
Retlige repræsentanter

1. Udbydere af finansielle informationstjenester, der ikke er etableret i Unionen, men som kræver adgang til finansielle data i Unionen, udpeger skriftligt en juridisk eller fysisk person som deres retlige repræsentant i en af de medlemsstater, hvorfra udbyderen af finansielle informationstjenester har til hensigt at få adgang til finansielle data.
2. Udbydere af finansielle informationstjenester skal give deres retlige repræsentanter fuldmagt til, at de kompetente myndigheder ud over eller i stedet for udbyderen af finansielle informationstjenester kan henvende sig til dem i alle spørgsmål, der er nødvendige for modtagelse, overholdelse og håndhævelse af denne forordning. Udbydere af finansielle informationstjenester giver deres retlige repræsentant de nødvendige beføjelser og ressourcer til at sætte dem i stand til at samarbejde med de kompetente myndigheder og sikre, at deres afgørelser efterkommes.
3. Den udpegede retlige repræsentant kan drages til ansvar for manglende overholdelse af nærværende forordnings bestemmelser, uden at det berører det ansvar og de retlige skridt, der kan indledes mod udbyderen af finansielle informationstjenester.
4. Udbydere af finansielle oplysninger meddeler navn, adresse, e-mailadresse og telefonnummer på deres retlige repræsentant til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor den retlige repræsentant er bosiddende eller etableret. De sikrer, at disse oplysninger er ajourførte.
5. Udpegningen af en retlig repræsentant i Unionen i henhold til stk. 1 udgør ikke en etablering i Unionen.

Artikel 14
Meddelelse og inddragelse af tilladelse til udbydere af finansielle informationstjenester

1. Den kompetente myndighed giver tilladelse, hvis de oplysninger og den dokumentation, der ledsager ansøgningen, opfylder kravene i artikel 11, stk. 1 og 2. Inden den kompetente myndighed giver en tilladelse, kan den, hvor det er relevant, høre andre relevante offentlige myndigheder.
2. Den kompetente myndighed godkender en udbyder af finansielle oplysninger fra et tredjeland, forudsat at alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) Udbyderen af finansielle informationstjenester i tredjelandet har opfyldt alle betingelserne i artikel 12 og 16.
 - b) Udbyderen af finansielle oplysninger fra et tredjeland har udpeget en retlig repræsentant i henhold til artikel 13.
 - c) Hvis udbyderen af finansielle informationstjenester i et tredjeland er underlagt tilsyn, skal den kompetente myndighed søge at etablere en passende samarbejdsaftale med den relevante kompetente myndighed i det tredjeland, hvor udbyderen af finansielle oplysninger er etableret, for at sikre effektiv udveksling af oplysninger.
 - d) Det tredjeland, hvor udbyderen af finansielle oplysninger er etableret, er ikke opført som en ikkesamarbejdsvillig skattejurisdiktion i henhold til den relevante EU-politik eller som en tredjelandsjurisdiktion med høj risiko, der

udviser mangler i overensstemmelse med Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675⁴⁴.

3. Den kompetente myndighed giver kun tilladelse, hvis udbyderen af finansielle informationstjenester under hensyntagen til behovet for at sikre en sund og forsigtig forvaltning af en udbyder af finansielle informationstjenester har solide ledelsesordninger for sin informationstjenestevirksomhed. Dette omfatter en klar organisationsstruktur med en veldefineret, gennemsigtig og konsekvent ansvarsfordeling, effektive procedurer til at identificere, styre, overvåge og rapportere om de risici, som den er eller kan blive udsat for, og passende interne kontrolmekanismer, herunder forsvarlige administrative og regnskabsmæssige procedurer. Disse ordninger, procedurer og mekanismer skal være omfattende og stå i et rimeligt forhold til arten, omfanget og kompleksiteten af de informationstjenester, der leveres af udbyderen af finansielle informationstjenester.
4. Den kompetente myndighed giver kun tilladelse, hvis de love eller administrative bestemmelser, der gælder for en eller flere fysiske eller juridiske personer, som udbyderen af finansielle informationstjenester har tætte forbindelser med, eller vanskeligheder i forbindelse med håndhævelsen af disse love eller administrative bestemmelser, ikke forhindrer den kompetente myndighed i effektivt at udøve sine tilsynsfunktioner.
5. Den kompetente myndighed meddeler kun tilladelse, hvis den finder det godtgjort, at eventuelle outsourcingordninger ikke vil gøre udbyderen af finansielle informationstjenester til et skuffeselskab, eller at de ikke gennemføres som et middel til at omgå bestemmelserne i denne forordning.
6. Senest tre måneder efter modtagelse af en ansøgning, eller hvis ansøgningen er ufuldstændig, efter modtagelse af alle de oplysninger, der er nødvendige for at træffe en afgørelse, underretter den kompetente myndighed ansøgeren, om der er givet tilladelse eller ej. Den kompetente myndighed begrundes, hvis den nægter at give en tilladelse.
7. Den kompetente myndighed kan kun inddrage en tilladelse, der er udstedt til en udbyder af finansielle informationstjenester, hvis tjenesteyderen:
 - a) ikke gør brug af tilladelsen i en periode på 12 måneder, udtrykkeligt giver afkald herpå eller ikke har udøvet sin virksomhed i en periode på over seks måneder
 - b) har opnået tilladelsen ved hjælp af urigtige erklæringer eller på anden urigtig vis
 - c) ikke længere opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse eller undlader at oplyse den kompetente myndighed om vigtige ændringer i sine forhold i den henseende
 - d) udgør en risiko for forbrugerbeskyttelsen og datasikkerheden.

Den kompetente myndighed begrundes en inddragelse af en tilladelse og meddeler den til de pågældende. Den kompetente myndighed offentliggør tilbagetrækningen af en tilladelse i en anonymiseret udgave.

⁴⁴ Kommissionens delegerede forordning (EU) 2016/1675 af 14. juli 2016 til supplerings af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/849 gennem identificering af højrisikotredjelende med strategiske mangler.

Artikel 15

Register

1. EBA udvikler, driver og fører et elektronisk centralt register, der indeholder følgende oplysninger:
 - a) de autoriserede udbydere af finansielle informationstjenester
 - b) udbydere af finansielle informationstjenester, der har meddelt, at de har til hensigt at få adgang til data i en anden medlemsstat end deres hjemland
 - c) de finansielle datadelingsordninger, der er aftalt mellem dataindehavere og databrugere
2. Det register, der er omhandlet i stk. 1, må kun indeholde anonymiserede data.
3. Registret skal være offentligt tilgængeligt på EBA's websted og give mulighed for let søgning og adgang til de anførte oplysninger.
4. EBA indfører i det i stk. 1 omhandlede register enhver inddragelse af tilladelse til udbydere af finansielle informationstjenester eller ophør af en ordning for udveksling af finansielle data.
5. Medlemsstaternes kompetente myndigheder meddeler straks EBA de oplysninger, der er nødvendige for, at den kan udføre sine opgaver i henhold til stk. 1 og 3. De kompetente myndigheder er ansvarlige for nøjagtigheden af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 3, og for at holde disse oplysninger ajourførte. De videregiver, hvis det er teknisk muligt, disse oplysninger til EBA på en automatiseret måde.

Artikel 16

Organisatoriske krav til udbydere af finansielle informationstjenester

En udbyder af finansielle informationstjenester skal opfylde følgende organisatoriske krav:

- a) Den skal fastlægge politikker og procedurer, der er tilstrækkelige til at sikre, at den, herunder dens ledere og ansatte, overholder sine forpligtelser i henhold til denne forordning.
- b) Den skal træffe rimelige foranstaltninger for at sikre kontinuitet og regelmæssighed i udførelsen af sine aktiviteter. Med henblik herpå anvender udbyderen af finansielle informationstjenester passende og forholdsmæssige systemer, ressourcer og procedurer for at sikre kontinuiteten i sine kritiske operationer og indfører beredskabsplaner og en procedure til regelmæssigt at teste og revidere sådanne planers tilstrækkelighed og effektivitet.
- c) Når udbyderen gør brug af en tredjepart til udførelse af funktioner, der er afgørende for at levere løbende og tilfredsstillende service til kunder og udføre aktiviteter på et kontinuerligt og tilfredsstillende grundlag, skal denne træffe rimelige foranstaltninger til at undgå unødige yderligere operationelle risici. Vigtige operationelle funktioner må ikke outsources på en sådan måde, at kvaliteten af udbyderens interne kontrol og tilsynsmyndighedens mulighed for at overvåge udbyderen af finansielle informationstjenesters overholdelse af alle forpligtelser forringes væsentligt.
- d) Udbyderen skal have en sund ledelse, administrativ og regnskabsmæssig praksis, interne kontrolmekanismer, effektive procedurer til risikovurdering og -styring samt effektive kontrol- og sikkerhedsforanstaltninger på IT-området.
- e) Udbyderens direktører og personer med ansvar for dens ledelse samt de personer, der er ansvarlige for forvaltningen af den finansielle informationstjenesteudbyders

dataadgangsaktiviteter, har et godt omdømme og har den fornødne viden, kompetence og erfaring, både individuelt og kollektivt, til at udføre deres opgaver.

- f) Udbyderen skal fastlægge og opretholde effektive og gennemsigtige procedurer for hurtig, retfærdig og konsekvent overvågning, håndtering og opfølgning af en sikkerhedshændelse og sikkerhedsrelaterede kundeklager, herunder en ordning for indberetning af hændelser, hvori der er taget højde for indberetningsforpligtelserne jf. kapitel III i forordning (EU) 2022/2554.

AFSNIT VI

KOMPETENTE MYNDIGHEDER OG TILSYNSRAMMER

Artikel 17

Kompetente myndigheder

1. Medlemsstaterne udpeger de kompetente myndigheder, der er ansvarlige for at udføre de i denne forordning fastsatte funktioner og opgaver. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse kompetente myndigheder.
2. Medlemsstaterne sikrer, at de kompetente myndigheder, der udpeges efter stk. 1, har alle de beføjelser, der er nødvendige for at varetage deres opgaver.

Medlemsstaterne sikrer, at disse kompetente myndigheder har de nødvendige ressourcer, navnlig i form af særligt personale, til at udføre deres opgaver i henhold til forpligtelserne i denne forordning.
3. Medlemsstater, der inden for deres jurisdiktion har udpeget mere end én kompetent myndighed for spørgsmål, der er omfattet af denne forordning, sikrer, at disse myndigheder arbejder tæt sammen, således at de kan udføre deres respektive opgaver effektivt.
4. For så vidt angår finansielle institutioner sikres overholdelsen af denne forordning af de kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2022/2554, i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt ved de respektive retsakter, der er opført i nævnte artikel, og ved nærværende forordning.

Artikel 18

Kompetente myndigheders beføjelser

1. De kompetente myndigheder tillægges alle de undersøgelsesbeføjelser, der er nødvendige for, at de kan udføre deres opgaver. Disse beføjelser omfatter:
 - a) beføjelse til at kræve, at fysiske eller juridiske personer udleverer alle de oplysninger, der er nødvendige for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder oplysninger, der skal afgives med regelmæssige mellemrum og i særlige formater til tilsynsformål og dertil knyttede statistiske formål
 - b) beføjelse til at foretage alle nødvendige undersøgelser af alle personer omhandlet i litra a), som er etableret i eller befinder sig i den pågældende medlemsstat, når det er nødvendigt for at udføre de kompetente myndigheders opgaver, herunder beføjelse til at:
 - i) kræve udlevering af dokumenter

- ii) undersøge oplysningerne i enhver form, herunder regnskaber og registre tilhørende de i litra a) omhandlede personer og tage kopier eller lave uddrag af sådanne dokumenter
 - iii) indhente skriftlige eller mundtlige forklaringer fra enhver person, der er omhandlet i litra a), eller deres repræsentanter eller personale, og om nødvendigt indkalde og udspørge en sådan person med henblik på at indhente oplysninger
 - iv) udspørge enhver anden person, der samtykker heri, med det formål at indsamle oplysninger om undersøgelsens genstand
 - v) med forbehold af andre betingelser, der er fastsat i EU-retten eller i national ret, foretage de nødvendige inspektioner i de juridiske personers lokaler og på andre steder end den private bopæl hos de fysiske personer, der er omhandlet i litra a), samt hos enhver anden juridisk person, der er omfattet af konsolideret tilsyn, hvis en kompetent myndighed er den konsoliderende myndighed, efter forudgående underretning af de berørte kompetente myndigheder
 - vi) skaffe sig adgang til fysiske og juridiske personers lokaler i overensstemmelse med national ret for at beslaglægge dokumenter og data i enhver form, hvor der er begrundet mistanke om, at dokumenter eller data vedrørende genstanden for inspektionen eller undersøgelsen kan være nødvendige og relevante for at bevise et tilfælde af overtrædelse af bestemmelserne i denne forordning
 - vii) kræve, såfremt det er tilladt i henhold til national ret, at få udleveret fortegnelser over datatrafik hos en telekommunikationsoperatør, når der er begrundet mistanke om en overtrædelse, og når sådanne fortegnelser kan være af relevans for undersøgelsen af en overtrædelse af denne forordning
 - viii) anmode om fastfrysning og/eller beslaglæggelse af aktiver, eller begge dele
 - ix) indbringe sager til strafferetlig forfølgelse
- c) beføjelse til i mangel af andre tilgængelige midler at bringe en overtrædelse af denne forordning til ophør eller forhindre en overtrædelse heraf, og for at undgå risikoen for alvorlig skade på forbrugernes interesser, har de kompetente myndigheder ret til at træffe en af følgende foranstaltninger, herunder ved at anmode en tredjepart eller en anden offentlig myndighed om at gennemføre dem:
- i) fjerne indhold eller begrænse adgangen til en onlinegrænseflade eller kræve, at der tydeligt vises en advarsel til kunder, når de får adgang til en onlinegrænseflade
 - ii) kræve, at en udbyder af hostingtjenester fjerner, umuliggør eller begrænser adgang til en onlinegrænseflade
 - iii) kræve, at domæneregistre eller -registratorer sletter et fuldt kvalificeret domænenavn give tilladelse til, at den pågældende kompetente myndighed registrerer en sådan sletning.

Gennemførelsen af dette stykke og udøvelsen af de beføjelser, der er fastsat deri, skal være forholdsmæssig og i overensstemmelse med EU-retten og national ret, herunder med gældende retssikkerhedsgarantier og principperne i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Undersøgelser- og fuldbyrdelsesforanstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, skal være egnede i forhold til karakteren og den samlede faktiske eller potentielle skade af overtrædelsen.

2. De kompetente myndigheder udøver deres beføjelser til at undersøge potentielle overtrædelser af denne forordning og pålægge administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, på en af følgende måder:

- a) direkte
- b) i samarbejde med andre myndigheder
- c) ved at delegere beføjelser til andre myndigheder eller organer
- d) ved at henvende sig til en medlemsstats kompetente retsmyndigheder.

Hvis de kompetente myndigheder udøver deres beføjelser ved at delegere beføjelser til andre myndigheder eller organer i overensstemmelse med litra c), præciserer delegationen af beføjelser de delegerede opgaver, betingelserne for deres udførelse og betingelserne for tilbagekaldelse af de delegerede beføjelser. De myndigheder eller organer, som beføjelserne delegeres til, skal være organiseret på en sådan måde, at interessekonflikter undgås. De kompetente myndigheder fører tilsyn med aktiviteterne i de myndigheder eller organer, som har fået overdraget beføjelserne.

3. Under udøvelsen af deres undersøgelses- og sanktionsbeføjelser, herunder i grænseoverskridende sager, samarbejder de kompetente myndigheder effektivt med hinanden og med myndighederne i enhver berørt sektor, alt efter hvad der er relevant i det enkelte tilfælde, og i overensstemmelse med national ret og EU-retten for at sikre den udveksling af oplysninger og den gensidige bistand, der er nødvendig for en effektiv håndhævelse af administrative sanktioner og administrative foranstaltninger.

Artikel 19

Forligsaftaler og fremskyndede fuldbyrdelsesprocedurer

1. Med forbehold af artikel 20 kan medlemsstaterne fastsætte regler, der gør det muligt for deres kompetente myndigheder at afslutte en undersøgelse af en påstået overtrædelse af denne forordning efter en forligsaftale med henblik på at bringe den påståede overtrædelse og dens konsekvenser til ophør, inden der indledes formelle sanktionsprocedurer.
2. Medlemsstaterne kan fastsætte regler, der gør det muligt for deres kompetente myndigheder at afslutte en undersøgelse af en konstateret overtrædelse gennem en fremskyndet fuldbyrdelsesprocedure med henblik på at opnå en hurtig vedtagelse af en afgørelse med henblik på at pålægge en administrativ sanktion eller administrativ foranstaltning.

De kompetente myndigheders beføjelse til at bilægge eller åbne hurtige fuldbyrdelsesprocedurer berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i henhold til artikel 20.

3. Når medlemsstaterne fastsætter de regler, der er omhandlet i stk. 1, giver de Kommissionen meddelelse om de relevante love og administrative bestemmelser, der regulerer udøvelsen af de beføjelser, der er omhandlet i nævnte stykke, og underretter den om alle senere ændringer, der berører disse regler.

Artikel 20

Administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Uden at det berører de kompetente myndigheders tilsyns- og undersøgelsesbeføjelser, der er anført i artikel 18, fastsætter medlemsstaterne i overensstemmelse med national ret bestemmelser om, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at træffe passende administrative sanktioner og træffe andre administrative foranstaltninger i forbindelse med følgende overtrædelser:
 - a) overtrædelser af artikel 4, 5 og 6
 - b) overtrædelser af artikel 7 og 8
 - c) overtrædelser af artikel 9 og 10
 - d) overtrædelser af artikel 13 og 16
 - e) overtrædelser af artikel 28.
2. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at fastsætte regler om administrative sanktioner og administrative foranstaltninger, der finder anvendelse på overtrædelser af denne forordning, og som er underlagt sanktioner i henhold til national strafferet. I så fald underretter medlemsstaterne Kommissionen om de relevante strafferetlige bestemmelser og eventuelle senere ændringer heraf.
3. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til at pålægge følgende administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede overtrædelser:
 - a) en offentlig meddelelse, hvori den ansvarlige fysiske eller juridiske person og overtrædelsens art nævnes
 - b) en retsafgørelse, hvorefter det pålægges den ansvarlige fysiske eller juridiske person at bringe den adfærd, der udgør overtrædelsen, til ophør og at afholde sig fra at gentage en sådan adfærd
 - c) udlevering af et beløb svarende til den fortjeneste, der er opnået, eller det tab, der er undgået, som følge af overtrædelsen, for så vidt at dette kan beregnes
 - d) en midlertidig suspension af tilladelsen til en udbyder af finansielle informationstjenester
 - e) en administrativ maksimumsbøde på mindst det dobbelte af den fortjeneste, der er opnået, eller af det tab, der er undgået som følge af overtrædelsen, såfremt disse beløb kan beregnes, selv om en sådan bøde overstiger de maksimumsbeløb, der er fastsat i dette stykkes litra f) for så vidt angår fysiske personer, eller i stk. 4 for så vidt angår juridiske personer
 - f) for fysiske personer, administrative maksimumsbøder på op til 25 000 EUR pr. overtrædelse og op til i alt 250 000 EUR pr. år eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som officiel valuta, den tilsvarende værdi i den pågældende

medlemsstats officielle valuta den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden].

- g) et midlertidigt forbud mod, at et medlem af ledelsesorganet hos udbyderen af finansielle informationstjenester eller en hvilken som helst anden fysisk person, der er ansvarlig for overtrædelsen, varetager ledelsesfunktioner hos udbydere af finansielle informationstjenester
- h) i tilfælde af gentagne overtrædelser af de artikler, der er omhandlet i stk. 1, et forbud på mindst ti år for ethvert medlem af ledelsesorganet hos en leverandør af finansielle oplysninger eller enhver anden fysisk person, der holdes ansvarlig for overtrædelsen, mod at udøve ledelsesfunktioner hos en udbyder af finansielle informationstjenester.

4. Medlemsstaterne sikrer i overensstemmelse med national ret, at de kompetente myndigheder har beføjelse til i forbindelse med de i stk. 1 omhandlede overtrædelser begået af juridiske personer at pålægge administrative bøder på højst:

- a) 50 000 EUR pr. overtrædelse og alt 500 000 EUR pr. år eller, i medlemsstater, der ikke har euroen som officiel valuta, den tilsvarende værdi i den pågældende medlemsstats officielle valuta den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden]
- b) 2 % af den juridiske persons samlede årlige omsætning ifølge de seneste tilgængelige regnskaber, som ledelsesorganet har godkendt.

Hvis den juridiske person, der er omhandlet i første afsnit, er en modervirksomhed eller et datterselskab af et moderselskab, som skal udarbejde konsoliderede regnskaber i overensstemmelse med artikel 22 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU⁴⁵, er den relevante samlede årlige omsætning den nettoomsætning eller den indtægt, der skal bestemmes i overensstemmelse med de relevante regnskabsstandarder i henhold til det endelige moderselskabs konsoliderede regnskab, der foreligger på den seneste balancedag, og som medlemmerne af det endelige selskabs administrations-, ledelses- og tilsynsorgan har ansvaret for.

5. Medlemsstaterne kan bemyndige de kompetente myndigheder til at pålægge andre typer administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger ud over dem, der er omhandlet i stk. 3 og 4, og kan fastsætte højere administrative bødebeløb end dem, der er fastsat i disse stykker.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen niveauet for sådanne højere sanktioner og eventuelle senere ændringer heraf.

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/34/EU af 26. juni 2013 om årsregnskaber, konsoliderede regnskaber og tilhørende beretninger for visse virksomhedsformer, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/43/EF og om ophævelse af Rådets direktiv 78/660/EØF og 83/349/EØF (EUT L 182 af 29.6.2013, s. 19).

Artikel 21 *Tvangsbøder*

1. De kompetente myndigheder har ret til at pålægge juridiske eller fysiske personer tvangsbøder for en igangværende manglende overholdelse af enhver afgørelse, kendelse, foreløbig foranstaltning, anmodning, forpligtelse eller anden administrativ foranstaltning, der er vedtaget i overensstemmelse med denne forordning.

En tvangsbøde som omhandlet i første afsnit skal være effektiv og forholdsmæssig og bestå af et dagligt beløb, der skal betales, indtil overholdelsen er genoprettet. De pålægges for en periode på højst seks måneder fra den dato, der er angivet i afgørelsen om pålæggelse af tvangsbøderne.

De kompetente myndigheder har ret til at pålægge følgende tvangsbøder, som kan tilpasses afhængigt af overtrædelsens alvor og sektorens behov:

- a) 3 % af den gennemsnitlige daglige omsætning for juridiske personer
 - b) 30 000 EUR for fysiske personer.
2. Den gennemsnitlige daglige omsætning, der er omhandlet i stk. 1, tredje afsnit, litra a), er den samlede årlige omsætning divideret med 365.
 3. Medlemsstaterne kan fastsætte højere tvangsbøder end dem, der er fastsat i stk. 1, tredje afsnit.

Artikel 22

Omstændigheder, der skal tages i betragtning ved fastsættelse af administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger

1. Når de kompetente myndigheder fastlægger typen og niveauet af administrative sanktioner eller andre administrative foranstaltninger, tager de hensyn til alle relevante omstændigheder for at sikre, at sådanne sanktioner eller foranstaltninger er effektive og forholdsmæssige. Disse omstændigheder omfatter, hvor det er relevant:
 - a) overtrædelsens grovhed og varighed
 - b) graden af ansvar hos den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
 - c) den finansielle styrke hos den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, bl.a. på grundlag af den juridiske persons samlede årlige omsætning eller den årlige indkomst for den fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
 - d) størrelsen af den fortjeneste eller det undgåede tab, som den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, har opnået, hvis en sådan fortjeneste eller et sådant tab kan beregnes
 - e) tab for tredjeparter som følge af overtrædelsen, hvis sådanne tab kan beregnes
 - f) den ulempe, der opstår for den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, som følge af kumulation af strafferetlige og administrative procedurer og sanktioner for samme adfærd
 - g) overtrædelsens indvirkning på kundernes interesser
 - h) enhver faktisk eller potentiel systemisk negativ følge af overtrædelsen

- i) medvirken eller organiseret deltagelse af mere end én juridisk eller fysisk person i overtrædelsen
 - j) tidligere overtrædelser begået af den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen
 - k) viljen hos den fysiske eller juridiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, til at samarbejde med den kompetente myndighed
 - l) enhver afhjælpende handling eller foranstaltning foretaget af den juridiske eller fysiske person, der er ansvarlig for overtrædelsen, for at forhindre en gentagelse.
2. De kompetente myndigheder, der anvender forligsaftaler eller fremskyndede fuldbyrdelsesprocedure i henhold til artikel 19, tilpasser de relevante administrative sanktioner og andre administrative foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 20, til den pågældende sag for at sikre proportionaliteten heraf, navnlig ved at tage hensyn til de omstændigheder, der er anført i stk. 1.

Artikel 23 *Tavshedspligt*

1. Alle personer, der arbejder eller har arbejdet for de kompetente myndigheder, samt eksperter, der handler på vegne af de kompetente myndigheder, er underlagt tavshedspligt.
2. De oplysninger, der udveksles i henhold til artikel 26, er underlagt tavshedspligt af både den myndighed, der deler oplysningerne, og den modtagende myndighed for at sikre beskyttelsen af enkeltpersoners og virksomheders rettigheder.

Artikel 24 *Klageadgang*

1. Afgørelser truffet af de kompetente myndigheder i henhold til denne forordning kan indbringes for domstolene.
2. Stk. 1 finder også anvendelse i tilfælde af passivitet.

Artikel 25 *Offentliggørelse af kompetente myndigheders afgørelser*

1. De kompetente myndigheder offentliggør på deres websted alle afgørelser om at pålægge juridiske og fysiske personer en administrativ sanktion eller administrativ foranstaltning for overtrædelser af denne forordning og, hvor det er relevant, alle forligsaftaler. Offentliggørelsen skal indeholde en kort beskrivelse af overtrædelsen, den administrative sanktion eller en anden administrative foranstaltning, der er pålagt, eller, hvor det er relevant, en erklæring om forligsaftalen. Identiteten af den fysiske person, der er omfattet af afgørelsen om pålæggelse af en administrativ sanktion eller administrativ foranstaltning, offentliggøres ikke.
- De kompetente myndigheder offentliggør den i stk. 1 omhandlede afgørelse og erklæring umiddelbart efter, at den juridiske eller fysiske person, der er genstand for afgørelsen, er blevet underrettet om afgørelsen eller forligsaftalen.
2. Uanset stk. 1 kan den nationale kompetente myndighed, hvis den nationale kompetente myndighed finder det nødvendigt at offentliggøre den fysiske persons

identitet eller andre personoplysninger for at beskytte stabiliteten på de finansielle markeder eller sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning, herunder i tilfælde af offentlige erklæringer som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra a), eller midlertidige forbud som omhandlet i artikel 20, stk. 3, litra g), også offentliggøre identiteten af de pågældende personer eller personoplysninger, forudsat at den begrundes en sådan afgørelse, og at offentliggørelsen er begrænset til de personoplysninger, der er strengt nødvendige for at beskytte de finansielle markeders stabilitet eller sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning.

3. Hvis afgørelsen om at pålægge en administrativ sanktion eller anden administrativ foranstaltning påklages til den relevante retslige eller anden myndighed, offentliggør de kompetente myndigheder også straks på deres officielle websted oplysninger om klagen og eventuelle efterfølgende oplysninger om resultatet af en sådan klage, for så vidt som den vedrører juridiske personer. Hvis den påklagede afgørelse vedrører fysiske personer, og undtagelsen i stk. 2 ikke anvendes, offentliggør de kompetente myndigheder kun oplysninger om klagen i en anonymiseret udgave.
4. De kompetente myndigheder sikrer, at enhver offentliggørelse i henhold til denne artikel forbliver på deres officielle websted i mindst fem år. Personoplysningerne i offentliggørelsen opbevares kun på den kompetente myndigheds officielle websted, hvis en årlig gennemgang viser, at der fortsat er behov for at offentliggøre disse oplysninger for at beskytte de finansielle markeders stabilitet eller sikre en effektiv håndhævelse af denne forordning, og under alle omstændigheder i højst fem år.

Artikel 26

Samarbejde og informationsudveksling mellem kompetente myndigheder

1. De kompetente myndigheder samarbejder med hinanden og med andre relevante kompetente myndigheder, der er udpeget i henhold til EU-retten eller national ret, der finder anvendelse på finansielle institutioner med henblik på denne forordning, og udfører de kompetente myndigheders opgaver.
2. Udveksling af oplysninger mellem de kompetente myndigheder og de kompetente myndigheder i andre medlemsstater, der er ansvarlige for meddelelse af tilladelse til og tilsyn med udbydere af finansielle informationstjenester, er tilladt med henblik på udførelsen af deres opgaver i henhold til denne forordning.
3. Kompetente myndigheder, der udveksler oplysninger med andre kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, kan på tidspunktet for videregivelsen af oplysningerne angive, at disse ikke må videregives uden deres udtrykkelige tilladelse, og oplysningerne må i så fald kun udveksles til anvendelse til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til.
4. Den kompetente myndighed må ikke videregive oplysninger, der deles af andre kompetente myndigheder, til andre organer eller fysiske eller juridiske personer uden udtrykkelig tilladelse fra de kompetente myndigheder, som har videregivet dem, og udelukkende til de formål, som disse myndigheder har givet deres samtykke til, medmindre der foreligger behørigt begrundede omstændigheder. I sidstnævnte tilfælde underretter kontaktpunktet straks det kontaktpunkt, som sendte oplysningerne.
5. Hvis forpligtelserne i henhold til denne forordning vedrører behandling af personoplysninger, samarbejder de kompetente myndigheder med de tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679.

Artikel 27

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder

1. Når en kompetent myndighed i en medlemsstat finder, at det grænseoverskridende samarbejde med de kompetente myndigheder i en anden medlemsstat i forbindelse med en bestemt sag, jf. artikel 28 eller 29 i denne forordning, ikke overholder de relevante betingelser i disse bestemmelser, kan den forelægge sagen for EBA og anmode om bistand i overensstemmelse med artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.
2. Når EBA er blevet anmodet om bistand, jf. nærværende artikels stk. 1, træffer den en afgørelse i henhold til artikel 19, stk. 3, i forordning (EU) nr. 1093/2010 uden unødigt forsinkelse. EBA kan også på eget initiativ bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, andet afsnit, i nævnte forordning. I begge tilfælde udskyder de involverede kompetente myndigheder deres afgørelser, indtil uenigheden er løst i henhold til artikel 19 i forordning (EU) nr. 1093/2010.

AFSNIT VII

GRÆNSEOVERSKRIDENDE ADGANG TIL DATA

Artikel 28

Grænseoverskridende adgang til data for udbydere af finansielle informationstjenester

1. Udbydere af finansielle informationstjenester og finansielle institutioner skal have adgang til de oplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1, om kunder i Unionen, som dataindehavere, der er etableret i Unionen, er i besiddelse af, i henhold til den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden.
2. En udbyder af finansielle informationstjenester, der for første gang ønsker at få adgang til de oplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1, i denne forordning, i en anden medlemsstat end hjemlandet i forbindelse med udøvelsen af retten til etablering eller fri udveksling af tjenesteydelser, meddeler de kompetente myndigheder i sit hjemland følgende oplysninger:
 - a) navn, adresse og, hvis det er relevant, autorisationsnummer på udbyderen af finansielle oplysninger
 - b) den eller de medlemsstater, hvor udbyderen har til hensigt at få adgang til de oplysninger, der er anført i artikel 2, stk. 1
 - c) den type data, udbyderen ønsker at få adgang til
 - d) de finansielle datadelingsordninger, udbyderen er medlem af.Hvis udbyderen af finansielle informationstjenester har til hensigt at outsource operationelle funktioner i forbindelse med dataadgang til andre enheder i værtslandet, underretter den de kompetente myndigheder i hjemlandet herom.
3. Senest en måned efter modtagelsen af alle de i stk. 1 omhandlede oplysninger fremsender de kompetente myndigheder i hjemlandet disse til de kompetente myndigheder i værtslandet.
4. Udbyderen af finansielle oplysninger meddeler uden unødigt forsinkelse de kompetente myndigheder i hjemlandet enhver relevant ændring vedrørende de oplysninger, der er meddelt i henhold til stk. 1, herunder yderligere enheder, hvortil

aktiviteter er outsourcet i de værtslande, hvor udbyderen udøver sin virksomhed. Proceduren i stk. 2 og 3 finder anvendelse.

Artikel 29

Begrundelser og meddelelse

Enhver foranstaltning, der træffes af de kompetente myndigheder i henhold til artikel 18 eller artikel 28, og som indebærer sanktioner eller begrænsninger i udøvelsen af den frie udveksling af tjenesteydelser eller etableringsfriheden, skal være behørigt begrundet og meddeles den pågældende udbyder af finansielle informationstjenester.

AFSNIT VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 30

Delegering af beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 11, tillægges Kommissionen for en periode på XX måneder fra den... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af XX-månedersperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 11 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den træder i kraft dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der er specificeret heri. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.
5. Så snart Kommissionen har vedtaget en delegeret retsakt, underretter den Europa-Parlamentet og Rådet samtidigt herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 11 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på tre måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med tre måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 31

Evaluering af denne forordning og rapport om adgang til finansielle data

1. Senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning og forelægger en rapport om sine vigtigste resultater for Europa-Parlamentet og Rådet samt for Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Ved evalueringen vurderes navnlig følgende:
 - a) om andre kategorier eller datasæt bør gøres tilgængelige
 - b) udelukkelse fra anvendelsesområdet for visse kategorier af data og enheder
 - c) ændringer i dataindehavernes og databrugernes kontraktlige praksis og driften af finansielle datadelingsordninger
 - d) medtagelse af andre typer enheder til disse enheder, der har givet adgang til data
 - e) kompensationens indvirkning på databrugernes mulighed for at deltage i finansielle datadelingsordninger og få adgang til data fra dataindehavere.
2. Senest den [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = fire år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] forelægger Kommissionen en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet med en vurdering af de betingelser for adgang til finansielle data, der gælder for kontooplysningstjenesteudbydere i henhold til denne forordning og direktiv (EU) 2015/2366. Rapporten kan, hvis det skønnes hensigtsmæssigt, ledsages af et lovgivningsforslag.

Artikel 32

Ændring til forordning (EU) nr. 1093/2010

I forordning (EU) nr. 1093/2010 affattes artikel 1, stk. 2, første afsnit, således:

"Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, og inden for rammerne af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF, direktiv 2008/48/EF*, direktiv 2009/110/EF, forordning (EU) nr. 575/2013**, direktiv 2013/36/EU***, direktiv 2014/49/EU****, direktiv 2014/92/EU*****, direktiv (EU) 2015/2366*****, forordning (EU) 2023/1114 (*****), forordning (EU) 2024/.../EU (*****) og, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle institutioner og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, de relevante dele af direktiv 2002/65/EF, herunder alle direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, samt eventuelle yderligere retligt bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver. Myndigheden handler også i overensstemmelse med Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013*****.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af forordning (EU) nr. 648/2012 (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1).

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter, om ændring af direktiv 2002/87/EF og om ophævelse af direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF (EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338).

- **** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/49/EU af 16. april 2014 om indskudsgarantiordninger (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 149).
- ***** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/92/EU af 23. juli 2014 om sammenlignelighed af gebyrer i forbindelse med betalingskonti, flytning af betalingskonti og adgang til betalingskonti med basale funktioner, EUT L 257 af 28.8.2014, s. 214.).
- ***** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2015/2366 af 25. november 2015 om betalingstjenester i det indre marked, om ændring af direktiv 2002/65/EF, 2009/110/EF og 2013/36/EU og forordning (EU) nr. 1093/2010 og om ophævelse af direktiv 2007/64/EF (EUT L 337 af 23.12.2015, s. 35).
- ***** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40).
- ***** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/... af... om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) 1095/2010 og (EU) 2022/2554 samt direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L... af..., s.).
- ***** Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287 af 29.10.2013, s. 63)."

Artikel 33

Ændring til forordning (EU) nr. 1094/2010

I forordning (EU) nr. 1094/2010 affattes artikel 1, stk. 2, første afsnit, således:

"Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, og inden for rammerne af forordning (EU) 2024/... (*), af direktiv 2009/138/EF med undtagelse af afsnit IV deri, af direktiv 2002/87/EF og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2016/97 (**) og direktiv 2016/2341 (***) og, i det omfang disse retsakter finder anvendelse på udbydere af finansielle informationstjenester, forsikringsselskaber, genforsikringsselskaber, arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser og forsikringsformidlere, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver."

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/... af... om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) nr. 1094/2010, (EU) nr. 1095/2010, (EU) 1094/2010 og (EU) 2022/2554 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L... af..., s.).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/97 af 20. januar 2016 om forsikringsdistribution (EUT L 26 af 2.2.2016, s. 19).

*** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/2341 af 14. december 2016 om institutters aktiviteter og tilsynet med arbejdsmarkedsrelaterede pensionskasser (EUT L 354 af 23.12.2016, s. 37).

Artikel 34

Ændring til forordning (EU) nr. 1095/2010

I forordning (EU) nr. 1095/2010 affattes artikel 1, stk. 2, første afsnit, således:

"Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den tildeles ved denne forordning, og inden for rammerne af direktiv 97/9/EF, 98/26/EF, 2001/34/EF, 2002/47/EF, 2004/109/EF, 2009/65/EF, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU*, forordning (EF) nr. 1060/2009 og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU**, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129***, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114****, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/...***** og, i det omfang de finder anvendelse på firmaer, der yder investeringsservice, eller på institutter for kollektiv investering, der markedsfører deres andele eller aktier, udstedere eller udbydere af kryptoaktiver, personer, der anmoder om optagelse til handel eller udbydere af kryptoaktivtjenester, udbydere af finansielle informationstjenester og de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, inden for rammerne af de relevante dele af direktiv 2002/87/EF og 2002/65/EF, herunder alle de direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere juridisk bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden tillægges opgaver.

* Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/61/EU af 8. juni 2011 om forvaltere af alternative investeringsfonde og om ændring af direktiv 2003/41/EF og 2009/65/EF samt forordning (EF) nr. 1060/2009 og (EU) nr. 1095/2010 (EUT L 174 af 1.7.2011, s. 1).

** Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/65/EU af 15. maj 2014 om markeder for finansielle instrumenter og om ændring af direktiv 2002/92/EF og direktiv 2011/61/EU (EUT L 173 af 12.6.2014, s. 349).

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/1129 af 14. juni 2017 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel på et reguleret marked, og om ophævelse af direktiv 2003/71/EF (EUT L 168 af 30.6.2017, s. 12).

**** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2023/1114 af 31. maj 2023 om markeder for kryptoaktiver og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 1095/2010 og direktiv 2013/36/EU og (EU) 2019/1937 (EUT L 150 af 9.6.2023, s. 40)."

***** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/... af... om en ramme for adgang til finansielle data og om ændring af forordning (EU) nr. 1093/2010, (EU) 1094/2010, (EU) 1095/2010 og (EU) 2022/2554 og direktiv (EU) 2019/1937 (EUT L... af..., s.).

Artikel 35

Ændring af forordning (EU) 2022/2554

I artikel 2, stk. 1, i forordning (EU) 2022/2554 foretages følgende ændringer:

- 1) I litra u) slettes tegnsætningsmærket ".".
- 2) Som litra v) tilføjes følgende:
"v) udbydere af finansielle informationstjenester."

Artikel 36

Ikrafttræden og anvendelsesdato

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den ...[Publikationskontoret indsæt datoen = 24 måneder efter denne forordnings ikrafttræden]. Artikel 9-13 finder dog anvendelse fra den ... [Publikationskontoret: Indsæt venligst datoen = 18 måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden].

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den [...].

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand